

**ΕΓΓΡΑΦΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΤΗΣ ΕΔ
(ΕΚΓΡΙΘΗΚΕ ΣΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΟΥ 2011, ΓΙΑ ΑΝΑΦΟΡΑ)**

Χτίζοντας το Μέλλον με την Ποιοτική Εκπαίδευση

Προοίμιο

- Η Εκπαιδευτική Διεθνής (ΕΔ) είναι η φωνή της εκπαίδευσης παγκοσμίως καθώς αντιπροσωπεύει εκπαιδευτικούς και υπαλλήλους στο χώρο της εκπαίδευσης σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης – από την πρώτη παιδική ηλικία μέχρι την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Ως η μεγαλύτερη ανά τον κόσμο Παγκόσμια Ομοσπονδία Συνδικάτων και η μόνη που αντιπροσωπεύει υπαλλήλους στην εκπαίδευση, ουσιαστικά σε κάθε γωνιά της γης, η ΕΔ ενώνει όλους τους εκπαιδευτικούς και τους λοιπούς υπαλλήλους στην εκπαίδευση και εκφράζει τις συλλογικές θέσεις τους σε ότι αφορά την εκπαιδευτική πολιτική, τον κλάδο των εκπαιδευτικών, τους όρους και τις συνθήκες εργασίας τους και άλλα σχετικά θέματα.
- Η ΕΔ στηρίζεται στις δημοκρατικές αρχές, στα ανθρώπινα δικαιώματα και στην κοινωνική δικαιοσύνη. Είναι ανεξάρτητη από τις εκάστοτε κυβερνήσεις και τους διεθνείς διακυβερνητικούς οργανισμούς. Είναι αυτοδιοικούμενη και ελεύθερη από κάθε επιρροή ή έλεγχο, από οποιοδήποτε πολιτικό κόμμα, ιδεολογική ή θρησκευτική ομάδα. Η ΕΔ προάγει και υπερασπίζεται τα δικαιώματα όλων των εκπαιδευτικών και των υπαλλήλων στην εκπαίδευση και κάνει εκστρατεία υπέρ της ποιοτικής εκπαίδευσης για όλους.
- Η ΕΔ είναι θερμός υποστηρικτής των δικαιωμάτων των συνδικάτων και βοηθά στη δημιουργία ανεξάρτητων, δημοκρατικών και αντιπροσωπευτικών ενώσεων για τους εκπαιδευτικούς, τους ακαδημαϊκούς, τους ερευνητές της τριτοβάθμιας και τους υπόλοιπους εργαζομένους στο χώρο της εκπαίδευσης. Η ΕΔ καλλιεργεί την αλληλεγγύη και την αμοιβαία συνεργασία. Η ΕΔ μάχεται τις διακρίσεις στους χώρους της εκπαίδευσης και στην κοινωνία γενικότερα καλλιεργώντας ένα θετικό κλίμα μεταξύ των εργαζομένων στην εκπαίδευση σε όλες τις χώρες.
- Η ΕΔ αποφάσισε, ύστερα από δεκαοκτώ χρόνια που χαράσσει πολιτική μέσα από συνέδρια και συνδιασκέψεις, να εκπονήσει μια ολοκληρωμένη πολιτική για την εκπαίδευση. Αυτή η πολιτική θα συμπυκνώνει την ουσία που αποτελεί αυτό που είναι σήμερα η ΕΔ και θα αντανακλά τους στόχους οι οποίοι πρέπει να διαπνέουν την εκπαίδευση που θέλει να είναι συνεπής με τις αρχές της ΕΔ.
- Αυτή η πολιτική αμφισβητεί φανερά μια στενή, 'χρηστική' αντίληψη για την εκπαίδευση, ότι προετοιμάζει τους μαθητές ώστε να γίνουν απλά εξειδικευμένοι εργαζόμενοι. Αντίθετα, υποστηρίζει την αντίληψη ότι η εκπαίδευση υπηρετεί τις αξίες της κοινωνίας σε τοπικό και παγκόσμιο επίπεδο, όπως επίσης και πολιτιστικές, δημοκρατικές, κοινωνικές, οικονομικές και περιβαλλοντικές ανάγκες. Αναγνωρίζει ότι η εκπαίδευση είναι ανθρώπινο δικαίωμα και αποτελεί από μόνη της δημόσιο αγαθό που βοηθά τους ανθρώπους σε όλα τα στάδια της ζωής τους να φτάσουν στο μέγιστο των δυνατοτήτων τους και να κατανοήσουν καλύτερα τον εαυτό τους, τον ρόλο τους και τις σχέσεις τους. Η εκπαίδευση είναι επίσης το μέσο-κλειδί για τη μετάδοση, ανάλυση και εφαρμογή της γνώσης και της εμπειρίας και

παίζει κεντρικό ρόλο στη δημιουργία νέας γνώσης μέσω της έρευνας και την καινοτομίας. Ο ρόλος της είναι πολύ ευρύτερος από το μηχανιστικό και χρηστικό ρόλο που πολλοί υποστηρικτές των δυνάμεων της αγοράς και των μοντέλων 'παροχής υπηρεσιών εξυπηρέτησης πελατών' αναγνωρίζουν.

- Αυτή η έκφραση πολιτικής εδράζει σε έννοιες στις οποίες είναι θεμελιωμένη η φιλοσοφία της ΕΔ και οι οποίες αποτελούν τις βασικές αξίες και τα αιτήματα του κινήματος των εκπαιδευτικών ενώσεων. Αυτές περιλαμβάνουν την ποιοτική εκπαίδευση ως ανθρώπινο δικαίωμα, εκπαίδευση παρεχόμενη από δημόσιους φορείς και δωρεάν για όλους, συμμετοχική εκπαίδευση και ισότητα στην εκπαίδευση και στην κοινωνία και υψηλό επαγγελματικό κύρος για τους εκπαιδευτικούς. Η πολιτική αυτή επίσης αναφέρει τις προκλήσεις που στην ουσία είναι έκκληση για δράση προκειμένου να αντιμετωπιστούν οι προκλήσεις αυτές με συγκεκριμένες πρωτοβουλίες και στρατηγικές.

I: Προάγοντας την εκπαίδευση ως Ανθρώπινο Δικαίωμα και Δημόσιο Αγαθό

1. Η ποιοτική εκπαίδευση τροφοδοτεί το ανθρώπινο ταλέντο και τη δημιουργικότητα, και συνεισφέρει έτσι στην προσωπική και επαγγελματική ανάπτυξη του ατόμου, όπως επίσης και στην κοινωνική, πολιτιστική, οικονομική, πολιτική και περιβαλλοντική ανάπτυξη της κοινωνίας, γενικότερα. Προάγει την ειρήνη, τη δημοκρατία, τη δημιουργικότητα, την αλληλεγγύη, την ένταξη όλων, τη δέσμευση για ένα βιώσιμο περιβάλλον και τη διεθνή και διαπολιτισμική κατανόηση. Παρέχει ζωτικής σημασίας γνώσεις, ικανότητες και δεξιότητες που είναι αναγκαίες προκειμένου οι άνθρωποι να μπορούν να αντιλαμβάνονται, να αμφισβητούν και να επιλύουν προβλήματα που εμφανίζονται σε τοπικό αλλά και σε παγκόσμιο επίπεδο.
2. Δημοκρατικά εκλεγμένες κυβερνήσεις, είτε σε τοπικό, περιφερειακό ή εθνικό επίπεδο, πρέπει να είναι οι εγγυητές και οι πρωταρχικοί πάροχοι υπηρεσιών εκπαίδευσης. Αυτές οι δημόσιες αρχές, το κράτος, έχουν την κύρια ευθύνη να διασφαλίζουν μια δωρεάν εκπαίδευση, προσβάσιμη σε όλους με επαρκείς πόρους, η οποία συνεχώς εξελίσσεται και αναπτύσσεται. Αντλώντας πόρους μέσω μιας προοδευτικής φορολογίας μπορούν και πρέπει να επενδύουν ένα σημαντικό μέρος του κρατικού προϋπολογισμού στην εκπαίδευση που θα ανέρχεται στο 6% του ΑΕΠ, τουλάχιστον. Μια επένδυση αυτής της κλίμακας πρέπει να διασφαλίζει την ισορροπημένη ανάπτυξη όλων των βαθμίδων εκπαίδευσης από την προσχολική έως την τριτοβάθμια και τη δια βίου μάθηση. Το κράτος σε συνεργασία με τους εκπαιδευτικούς πρέπει να επιβλέπουν και να ρυθμίζουν τον τομέα της εκπαίδευσης και να στοχεύουν στο να βελτιώνουν συνεχώς την ποιότητα καθιερώνοντας και εφαρμόζοντας ένα νομοθετικό πλαίσιο το οποίο εξασφαλίζει υπηρεσίες υψηλής ποιότητας, επαγγελματικές προδιαγραφές, πρόσβαση στην εκπαίδευση σε όλους και ένα αντιπροσωπευτικό σύστημα διοίκησης. Συνοψίζοντας, το κράτος έχει την ευθύνη για τη χρηματοδότηση, την παροχή υπηρεσιών εκπαίδευσης και τον συντονισμό όλων των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων.

3. Οι κοινωνικές αξίες της εκπαίδευσης απαιτούν από το κράτος να προστατεύει τον τομέα της εκπαίδευσης από τη νεοφιλελεύθερη στρατηγική της ιδιωτικοποίησης και της εμπορευματοποίησης. Αυτή η αρνητική στρατηγική περιλαμβάνει εμπορικοποίηση και εμπορικές συναλλαγές στο χώρο της εκπαίδευσης και της πνευματικής ιδιοκτησίας, την προσωρινότητα της εργασίας στην εκπαίδευση, την εφαρμογή μοντέλων διοίκησης του ιδιωτικού τομέα στα εκπαιδευτικά ιδρύματα, την ιδιωτικοποίηση της παροχής υπηρεσιών εκπαίδευσης και την εισχώρηση κινήτρων κερδοσκοπικού χαρακτήρα ή επιχειρηματικών συμφερόντων στη διοίκηση των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων.
4. Η εμφάνιση μιας παγκόσμιας 'αγοράς' στην εκπαίδευση, η οποία ξεκίνησε στην τριτοβάθμια εκπαίδευση αλλά διεισδύει τώρα και στις υπόλοιπες βαθμίδες θέτει σημαντικούς κινδύνους στην αποστολή των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων που είναι η διδασκαλία και η έρευνα. Η ιδιωτικοποίηση της εκπαίδευσης διευκολύνεται από εμπορικές και επενδυτικές συμφωνίες όπως η Γενική Συμφωνία Εμπορίου και Υπηρεσιών (GATS), καθώς και από έναν αυξανόμενο αριθμό διμερών και περιφερειακών συμφωνιών. Οι συμφωνίες αυτές καταφέρνουν να δημιουργήσουν δεσμεύσεις και να εντείνουν τις πιέσεις για ιδιωτικοποίηση και εμπορευματοποίηση. Η ΕΔ πιστεύει ότι οι υπηρεσίες δημοσίου συμφέροντος, όπως η εκπαίδευση, δεν πρέπει να υπόκεινται σε εμπορικούς κανόνες και εμπορικές συμφωνίες. Η διακρατική εκπαίδευση πρέπει να λειτουργεί με βάση τις αρχές που διέπουν την εκπαίδευση, και όχι τις επιταγές του εμπορίου. Το κράτος οφείλει να διασφαλίζει την επαρκή και συνεχή εύρεση κεφαλαίων και τα συμφωνηθέντα ως προς τις αναγκαίες προδιαγραφές για διδασκαλία και έρευνα.
5. Ένας ισχυρός δεσμός αλληλεγγύης κρίνεται απαραίτητος για να παράσχει βοήθεια σε περιπτώσεις όπου το κράτος δεν μπορεί να παρέχει ποιοτική εκπαίδευση σε όλους. Αυτό είναι αναγκαίο για την επίτευξη των στόχων του Ντακάρ, Εκπαίδευση Για Όλους (EFA Goals) και για την επίτευξη των Αναπτυξιακών Στόχων της Χιλιετίας (MDG Goals). Κράτη ή περιοχές με αδύνατα πολιτικά συστήματα, αδύναμα κράτη, κράτη που πλήττονται από τη βία ή από φυσικές καταστροφές, αμφισβητούμενες περιοχές ή μη δημοκρατικά διοικούμενες περιοχές χρειάζονται διεθνή στήριξη και βοήθεια για να δημιουργήσουν ολοκληρωμένα εκπαιδευτικά συστήματα, ζωτικής σημασίας για την κοινωνική και οικονομική τους ανάπτυξη. Τέτοιου είδους στήριξη και βοήθεια πρέπει να διενεργείται σε πλήρη συνεργασία με τους αρμόδιους τοπικούς φορείς και οργανισμούς συμπεριλαμβανομένων και των συνδικάτων των εργαζομένων και των ενώσεων που αντιπροσωπεύουν τους εργαζόμενους στην εκπαίδευση.
6. Η ευθύνη του κράτους για την εκπαίδευση περιλαμβάνει επίσης την επικύρωση, εφαρμογή και τακτική παρακολούθηση των διεθνών κανονισμών και συμβάσεων που αναφέρονται στην εκπαίδευση. Αυτές περιλαμβάνουν τα ακόλουθα: την *Παγκόσμια Διακήρυξη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων*, 1948· το *Διεθνές Σύμφωνο για τα Οικονομικά, Κοινωνικά και Πολιτιστικά Δικαιώματα*, 1966· τη *Σύμβαση του ΟΗΕ για την Εξάλειψη Όλων των Μορφών των Διακρίσεων κατά των Γυναικών*, 1979· τη *Σύμβαση του ΟΗΕ για τα Δικαιώματα του Παιδιού*, 1989· τη *Σύσταση του Διεθνούς Οργανισμού Εργασίας/UNESCO σχετικά με τη Θέση των Εκπαιδευτικών*,

1966· τη Σύσταση της UNESCO σχετικά με τη Θέση του Διδακτικού Προσωπικού Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης, 1977.

7. Η ευθύνη αυτή επίσης αναφέρεται στον σεβασμό των επαγγελματικών δικαιωμάτων των εργαζόμενων στο χώρο της εκπαίδευσης, όπως προβλέπεται στη Σύμβαση αριθμ. 87 του Διεθνούς Οργανισμού Εργασίας (ΔΟΕ) περί Συνδικαλιστικής Ελευθερίας και Προστασίας του Συνδικαλιστικού Δικαιώματος, 1948· Στη Σύμβαση αριθμ. 98 του ΔΟΕ περί του Δικαιώματος της Συνδικαλιστικής Ελευθερίας και της Συλλογικής Διαπραγμάτευσης, 1949· Στη Σύμβαση αριθμ. 111 του ΔΟΕ περί Διακρίσεων (Εργασία και Απασχόληση), 1958· Στη Διακήρυξη του ΔΟΕ που αναφέρεται στις Θεμελιώδεις Αρχές και τα Δικαιώματα στην Εργασία, 1998· και στη Διακήρυξη του ΔΟΕ περί Κοινωνικής Δικαιοσύνης για μια Δίκαιη Παγκοσμιοποίηση, 2008.
8. Συνεπείς με αυτές τις διεθνείς υποχρεώσεις, το κράτος πρέπει να υποστηρίζει την αυτονομία των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων τριτοβάθμιας σε ότι αφορά την ακαδημαϊκή πολιτική, τα προγράμματα σπουδών, τους διορισμούς προσωπικού και την εσωτερική διοίκηση. Η αυτονομία των ιδρυμάτων στους παραπάνω τομείς είναι προϋπόθεση για την ύπαρξη της ακαδημαϊκής ελευθερίας, η οποία συντελεί στην άνθηση της ελεύθερης έρευνας, της διδασκαλίας και της ακαδημαϊκής εργασίας, αλλά η αυτονομία αυτή δεν πρέπει να συγχέεται με την ακαδημαϊκή ελευθερία. Τα ιδρύματα έχουν την απόλυτη υποχρέωση να διασφαλίζουν ότι η αυτονομία που διαθέτουν έρχεται να προστατεύσει την ακαδημαϊκή ελευθερία από ένα εξωτερικό περιβάλλον εχθρικό και δεν θα πρέπει να καταχρώνται την αυτονομία τους και να υπονομεύουν ή να καταστέλλουν την ακαδημαϊκή ελευθερία στο εσωτερικό του ιδρύματος.
Επιπλέον, πρέπει να γίνει αντιληπτό ότι τα ιδρύματα λειτουργούν στη δημόσια σφαίρα και έχουν τη γενικότερη υποχρέωση να λογοδοτούν στο κοινό και να λειτουργούν για το κοινό καλό. Στοιχείο-κλειδί της ακαδημαϊκής ελευθερίας είναι το δικαίωμα άμεσης αντιπροσώπευσης των πανεπιστημιακών και των ερευνητών σε όλες τις βασικές επιτροπές λήψης αποφάσεων μέσα στα πανεπιστήμια και τα κολλέγια, το οποίο θεμελιώνεται στην αρχή της συλλογικότητας. Η αρχή της συλλογικότητας εγγυάται ατομικά δικαιώματα των πανεπιστημιακών, όπως την ελευθερία να καθορίσουν τον τρόπο διδασκαλίας, τις προτεραιότητες στην έρευνα και το δικαίωμα της πνευματικής ιδιοκτησίας.

II: Βελτιώνοντας την Ποιότητα της Εκπαίδευσης

9. Κάθε πολίτης σε κάθε κράτος έχει δικαίωμα στην ποιοτική εκπαίδευση. Η παροχή μιας ποιοτικής εκπαίδευσης που θα καλύπτει τις ανάγκες και τις κλίσεις των μαθητών αποτελεί τη βασική πρόκληση για τη δια βίου μάθηση, από την προσχολική, τη σχολική έως και την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Η ΕΔ ορίζει την ποιοτική εκπαίδευση σε σχέση με το περιβαλλοντικό και το πολιτιστικό υπόβαθρο.

Η ποιότητα δεν είναι ούτε μονοδιάστατη ούτε απλή. Η ποιοτική εκπαίδευση ορίζεται από τα στοιχεία που την αποτελούν (συμπεριλαμβανομένων του υποβάθρου των μαθητών, των προσόντων των εκπαιδευτικών, των συνθηκών εργασίας, του αριθμού των παιδιών στην τάξη και των επενδύσεων που έχουν γίνει στην εκπαίδευση)· από την εκπαιδευτική διαδικασία (συμπεριλαμβανομένων εκπαιδευτικών, γονέων και σχετικών διαδικασιών μάθησης) και από τα προβλεπόμενα αποτελέσματα (συμπεριλαμβανομένων των ατομικών, κοινωνικών, πολιτιστικών, οικονομικών και περιβαλλοντικών αναγκών). Μια προσέγγιση στην ποιότητα με βάση τις εκάστοτε συνθήκες δεν είναι ποτέ προσδιοριστική-καθοδηγητική, καθώς στηρίζεται στη δημιουργικότητα και τη συνεχή ανάπτυξη.

10. Η σημασία της ποιοτικής διδασκαλίας για την ποιοτική εκπαίδευση δεν μπορεί να υποβαθμιστεί. Για αυτό το σκοπό, οι εκπαιδευτικοί σε όλες τις βαθμίδες πρέπει να είναι κατάλληλα καταρτισμένοι και με τα απαραίτητα προσόντα. Οι εκπαιδευτικοί πρέπει να συνεχίζουν την επαγγελματική τους επιμόρφωση αφού έχουν προσληφθεί και διανύουν μια εισαγωγική περίοδο ένταξης στον επαγγελματικό χώρο με τη βοήθεια ενός μέντορα και πρέπει επίσης να έχουν πρόσβαση σε όλη τη διάρκεια της καριέρας τους σε συνεχή, υψηλής ποιότητας επαγγελματική επιμόρφωση και μάθηση. Αυτές οι ευκαιρίες πρέπει να παρέχονται από το κράτος ή άλλους εργοδότες χωρίς κανένα απολύτως κόστος για τον εκπαιδευτικό.
11. Το διδακτικό και μαθησιακό περιβάλλον πρέπει να είναι έτσι σχεδιασμένο ώστε να υποστηρίζει την αποστολή των εκπαιδευτικών και των υπολοίπων εργαζόμενων στην εκπαίδευση. Το κράτος πρέπει να παρέχει την κατάλληλη υποδομή και τους απαραίτητους πόρους για τη δημιουργία ενός τέτοιου περιβάλλοντος.
12. Η ποιοτική εκπαίδευση πρέπει να εδράζει σε αξιόπιστη εκπαιδευτική έρευνα. Τα ευρήματα αυτής της έρευνας πρέπει να αποτυπώνονται στη θεωρία και τη διδακτική πρακτική. Η έρευνα πρέπει επίσης να στηρίζεται στην επαγγελματική εμπειρία των εκπαιδευτικών και να τους συμπεριλαμβάνει στην ερευνητική διαδικασία. Το αποκορύφωμα είναι η δημιουργία ενός άρρηκτου δεσμού μεταξύ εκπαίδευσης και έρευνας που θα δημιουργήσει νέες αντιλήψεις και γνώσεις και θα βελτιώσει τις παιδαγωγικές δεξιότητες.
13. Η ΕΔ πιστεύει ότι οι εκπαιδευτικοί πρέπει να διατηρούν υψηλές επαγγελματικές προδιαγραφές και πρέπει να είναι υπόλογοι στην κοινωνία. Οι επαγγελματικές προδιαγραφές πρέπει να καθοριστούν σε κάθε χώρα με την ουσιαστική συμμετοχή των εκπαιδευτικών. Οι εκπαιδευτικοί πρέπει να έχουν την πεποίθηση ότι τόσο οι επαγγελματικές τους προδιαγραφές όσο και η επαγγελματική τους επιμόρφωση είναι σχετικές με τη διδασκαλία τους.
14. Το κράτος πρέπει να διασφαλίζει ότι τα εκπαιδευτικά ιδρύματα έχουν ένα ευρύ και ισορροπημένο πλαίσιο στα αναλυτικά τους προγράμματα το οποίο αναθέτει κοινές ευθύνες σε όλους και αναγνωρίζει κοινά δικαιώματα για όλους τους μαθητές. Το πλαίσιο αυτό πρέπει να είναι αρκετά ευέλικτο ώστε να επιτρέπει σε κάθε σχολείο να το προσαρμόζει στις ανάγκες όλων των μαθητών του. Τα εκπαιδευτικά ιδρύματα/Οι σχολικές μονάδες από μόνες τους είναι υπεύθυνες για την προσαρμογή του πλαισίου του αναλυτικού προγράμματος στις ανάγκες του εκάστοτε κοινωνικού περιβάλλοντος.

15. Ο σκοπός της εκπαίδευσης πρέπει να είναι ξεκάθαρος σε όλους όσους εμπλέκονται στην εκπαίδευση. Η αξιολόγηση των εκπαιδευτικών συστημάτων, της σχολικής και της πανεπιστημιακής κοινότητας, των εκπαιδευτικών όπως και των μαθητών εξυπηρετεί διαφορετικούς σκοπούς και οι σκοποί αυτοί πρέπει να είναι διακριτοί. Όταν μια μορφή αξιολόγησης που έχει σχεδιαστεί για ένα συγκεκριμένο σκοπό χρησιμοποιείται για κάποιον άλλο σκοπό, τότε οι συνέπειες είναι απρόβλεπτες και επιζήμιες. Μια άλλη μορφή αξιολόγησης που επιβάλλεται είναι η αξιολόγηση με σκοπό τη λήψη σημαντικών αποφάσεων (high-stakes evaluation). Η επιβολή εξεταστικών συστημάτων για τη λήψη σημαντικών αποφάσεων (high-stakes) και η επιβολή τιμωρητικών μοντέλων σχολικής επιθεώρησης, για παράδειγμα, οδηγούν τα σχολεία στο να εστιάζουν κυρίως σε αυτό που εξετάζεται και αξιολογείται περιορίζοντας την ικανότητα για καινοτομία, περιορίζοντας το εύρος των αναλυτικών προγραμμάτων και υπονομεύοντας την αυτοπεποίθηση των εκπαιδευτικών. Αυτό επίσης ενέχει τον κίνδυνο μιας αυξημένης έλλειψης κινήτρων και δυσαρέσκειας από πλευράς των μαθητών, οι οποίοι έτσι έχουν μικρότερες πιθανότητες να προοδέψουν και να επιτύχουν υψηλή επίδοση. Όλες οι μορφές αξιολόγησης που εμπλέκουν μαθητές, εκπαιδευτικούς, σχολεία, ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα και εκπαιδευτικά συστήματα πρέπει να συμφωνούνται από κοινού με τους εκπαιδευτικούς και τις ενώσεις τους. Είναι γεγονός ότι το στοιχείο-κλειδί που πρέπει να υπάρχει σε όλες τις μορφές αξιολόγησης είναι η αυτοαξιολόγηση. Η αποτίμηση και η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού πρέπει να βασίζεται στην εμπιστοσύνη και στην ενεργό συμμετοχή αυτών που αξιολογούνται. Τα αποτελέσματα της αξιολόγησης πρέπει τελικά να επισημαίνουν τις ανάγκες των εκπαιδευτικών για επαγγελματική επιμόρφωση και να τις ικανοποιούν. Με μια τέτοια προσέγγιση οι εκπαιδευτικοί είναι ενθουσιώδεις και προσηλωμένοι σε αυτή τη διαδικασία όπως και στις επαγγελματικές προδιαγραφές που σχετίζονται με αυτήν και στα αποτελέσματα της επαγγελματικής επιμόρφωσης.
16. Όλες οι μορφές αξιολόγησης πρέπει να είναι εποικοδομητικές παρά τιμωρητικές. Με αυτή τη λογική, η ΕΔ απορρίπτει 'μονοδιάστατες' προσεγγίσεις της αξιολόγησης στην εκπαίδευση. Η ΕΔ πιστεύει ότι γίνεται εκτεταμένη κακοποίηση της έννοιας της ποιότητας ώστε να δικαιολογηθούν τυποποιημένες εξεταστικές δοκιμασίες και αυτό είναι επιζήμιο για το εκπαιδευτικό σύστημα στο σύνολό του καθώς επιχειρείται να υποβιβαστεί η διδακτική και μαθησιακή διαδικασία με τη χρήση ποσοτικών δεικτών. Η ΕΔ είναι εντελώς αντίθετη με αυτή την τυποποιημένη και μονοδιάστατη προσέγγιση της εξεταστικής δοκιμασίας και της αξιολόγησης των διαδικασιών μάθησης και διδασκαλίας. Επιπρόσθετα, αν το διακύβευμα είναι τόσο σοβαρό σε μια οποιαδήποτε αξιολόγηση, τότε η διδασκαλία θα εστιάσει στο να καλύψει τις έξοθεν τυποποιημένες απαιτήσεις – ένα φαινόμενο κοινά γνωστό ως 'διδάσκοντας για το διαγώνισμα/την εξέταση'. Αυτό καταπνίγει την καινοτομία και τη δημιουργικότητα, περιορίζει το αναλυτικό πρόγραμμα και υπονομεύει την επαγγελματική αυτονομία. Με άλλα λόγια, μια τιμωρητική αξιολόγηση με σοβαρό διακύβευμα υπονομεύει την αποτελεσματικότητα των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων καθώς και την πίστη στις δυνατότητές τους.

17. Μονοδιάστατα εργαλεία που εστιάζουν σε αποτελέσματα μόνο, όπως τυποποιημένες εξεταστικές διαδικασίες, κατάταξη σε πίνακες και βαθμολογίες χρησιμοποιούνται όλο και περισσότερο ως μέσα χάραξης πολιτικής. Το κράτος πρέπει να λάβει προφυλάξεις για μια πιθανή κακή χρήση του προγράμματος (PISA) στη διοίκηση και στο σχεδιασμό των εκπαιδευτικών συστημάτων. Επίσης πρέπει να αποφεύγεται η χρήση της πιλοτικής μελέτης για την Αξιολόγηση των Μαθησιακών Αποτελεσμάτων της Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης (AHELO) κάνοντας δυνητικά παραπλανητικές συγκρίσεις των συστημάτων τριτοβάθμιας από χώρα σε χώρα.
18. Η ΕΔ αναγνωρίζει τον ουσιαστικό ρόλο και τη συνεισφορά της επαγγελματικής ηγεσίας στην ποιοτική εκπαίδευση. Ο ηγέτης – επαγγελματίας στο χώρο της εκπαίδευσης είναι ζωτικής σημασίας για την αναβάθμιση της επαγγελματικής αυτονομίας των εκπαιδευτικών. Η παιδαγωγική-σχολική ηγεσία απαιτεί υψηλά προσόντα που περιλαμβάνουν την εκπαίδευση και επιμόρφωση των εκπαιδευτικών. Αυτοί που καταλαμβάνουν ηγετικές θέσεις στα σχολεία και στα άλλα εκπαιδευτικά ιδρύματα πρέπει να διαθέτουν συγκεκριμένη κατάρτιση και στήριξη που ο απαιτητικός τους ρόλος συνεπάγεται. Αυτοί που είναι σε θέσεις ευθύνης και ηγούνται άλλων εκπαιδευτικών πρέπει να ασχολούνται τακτικά με δραστηριότητες που προάγουν την αποτελεσματική διδασκαλία και μάθηση μέσα στην τάξη. Πρέπει επίσης να έχουν στη διάθεσή τους την απαραίτητη στήριξη όπως και τους πόρους που απαιτούνται για να ανταπεξέλθουν στα καθήκοντά τους αποτελεσματικά. Η άσκηση ηγετικού έργου πρέπει να θεμελιώνεται στις αρχές της συλλογικότητας, της ομαδικότητας, της δημοκρατικής διαδικασίας λήψης αποφάσεων και πρέπει επίσης να αναγνωρίζει τη σημασία του διαλόγου και της συνεργασίας.
19. Η τριτοβάθμια εκπαίδευση και έρευνα παίζουν ουσιαστικό ρόλο για την επιβίωση συνολικά της εκπαίδευσης, ιδιαίτερα με την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών και την εκπαιδευτική έρευνα. Τα τελευταία χρόνια ο χώρος της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και έρευνας έχει δεχτεί μια σειρά επιθέσεων οι οποίες υπονομεύουν τις αρχές της ακαδημαϊκής ελευθερίας και συλλογικότητας, όπως και την εγγενή αξία της απόκτησης, μετάδοσης και ανάλυσης της γνώσης. Οι παγκόσμιες τάσεις της εμπορικοποίησης και του ανταγωνισμού στην τριτοβάθμια απειλούν να θέσουν σε κίνδυνο την ποιότητα και την ισότητα. Οι τάσεις αυτές πρέπει να αντιστραφούν. Η τριτοβάθμια εκπαίδευση και έρευνα έχει τη δυνατότητα εύρεσης λύσεων για τα πιο πιεστικά, επιστημονικά, περιβαλλοντικά, οικονομικά, κοινωνικά και ηθικά προβλήματα που αντιμετωπίζουμε σήμερα. Η τριτοβάθμια εκπαίδευση και έρευνα συνεισφέρουν στην ανάπτυξη και ευημερία των ατόμων τόσο με την προσωπική ανάπτυξη των φοιτητών όσο και με την ανάπτυξη του κοινωνικού συνόλου.

III. Προάγοντας την Ισότητα με τη Συμμετοχική Εκπαίδευση

20. Είναι ευθύνη του κράτους να διασφαλίζει ότι όλοι οι πολίτες έχουν πρόσβαση σε υψηλής ποιότητας εκπαίδευση σύμφωνα με τις ανάγκες τους. Βασιζόμενη στη Διεθνή Διακήρυξη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και σε μια σειρά διεθνών,

πολυμερών δεδομένων, η ΕΔ υποστηρίζει ότι όλοι οι φραγμοί στην εκπαίδευση πρέπει να αρθούν και να γίνει η εκπαίδευση προσβάσιμη σε όλους ανεξάρτητα από το φύλο τους, το υπόβαθρό τους ή άλλα προσωπικά τους χαρακτηριστικά. Η ΕΔ επομένως προασπίζεται την έννοια των ίσων ευκαιριών και της ίσης πρόσβασης σε όλες τις βαθμίδες εκπαίδευσης. Κανένας δεν πρέπει να είναι σε μειονεκτική θέση εξαιτίας υποτιθέμενων διαφορών σε ότι αφορά το φύλο, τη φυλή, την εθνικότητα, τον σεξουαλικό προσανατολισμό, την πίστη, το πολιτιστικό ή οικονομικό υπόβαθρο, ή κάποια προσωπικά χαρακτηριστικά. Τα άτομα με ειδικές ανάγκες πρέπει να υποβοηθούνται για να επιτύχουν το μέγιστο των δυνατοτήτων τους.

21. Συμμετοχική εκπαίδευση σημαίνει ότι όλοι οι μαθητές πρέπει να εκπαιδεύονται μαζί, με τις ίδιες υψηλές προδιαγραφές, στο βαθμό που αυτό είναι δυνατό στο ίδιο σχολείο ανεξάρτητα από το φύλο τους, την θρησκευτική τους πίστη, το εθνικό, πολιτιστικό και οικονομικό τους υπόβαθρο ή τις σωματικές και διανοητικές τους ικανότητες. Ωστόσο, η ΕΔ αναγνωρίζει ότι για να έχουν ορισμένοι μαθητές κάποιες καλύτερες ευκαιρίες για να αναπτυχθούν στο μέγιστο των δυνατοτήτων τους, πρέπει να προσφέρονται ιδιαίτερες υποδομές και υπηρεσίες. Είναι πρωτίστως σημαντικό να υπάρχει μια στενή σχέση μεταξύ των ειδικών και των 'κανονικών' σχολείων, η οποία θα καθιστά δυνατή την ανταλλαγή των παιδαγωγικών γνώσεων και δεξιοτήτων και θα προάγει τη συνεργασία των σχολικών μονάδων.
22. Η συμμετοχική εκπαίδευση είναι εξίσου σημαντική για τις αναπτυσσόμενες χώρες όσο και για τις αναπτυγμένες. Σύνθετες διαδικασίες αποκλεισμού οξύνουν τις ανισότητες στην εκπαίδευση σε παγκόσμια κλίμακα. Οι ανισότητες αυτές αναπαράγονται σε άλλους τομείς μέσα στην κοινωνία. Σε ένα περιβάλλον συμμετοχικής εκπαίδευσης οι μαθητές έρχονται απευθείας αντιμέτωποι με τις προκλήσεις της διαφορετικότητας και μαθαίνουν από νωρίς να είναι ευαίσθητοι και υπεύθυνοι πολίτες. Η πραγματική συμμετοχική εκπαίδευση είναι πρόκληση και απαιτεί μια δυναμική στάση από το κράτος, τους εκπαιδευτικούς, τους λοιπούς εργαζόμενους στην εκπαίδευση, τους γονείς και την κοινωνία ώστε να συμπεριληφθούν μέσα στην ίδια σχολική μονάδα μαθητές από διαφορετικά περιβάλλοντα και με διαφορετικές μαθησιακές και σωματικές ικανότητες.
23. Οι δυσκολίες στην υλοποίηση των σημείων της *Εκπαίδευσης Για Όλους* δείχνει τα προβλήματα του αναπτυσσόμενου κόσμου σε ότι αφορά την πραγμάτωση των στόχων της συμμετοχικής εκπαίδευσης. Υπερβολικά μεγάλος αριθμός παιδιών, εφήβων και ενηλίκων δεν έχουν πρόσβαση ούτε στη βασική εκπαίδευση. Οι έλλειπες επενδύσεις στην εκπαίδευση και η ανεπαρκής διεθνής βοήθεια για ανάπτυξη παρεμποδίζει την επίτευξη των στόχων της *Εκπαίδευσης Για Όλους*. Η έλλειψη καταρτισμένων εκπαιδευτικών και λοιπών εργαζομένων στην εκπαίδευση για περιθωριοποιημένες ομάδες, οι ανισότητες των φύλων, η παιδική εργασία, η έλλειψη πρόνοιας και φροντίδας για όλα τα επίπεδα μάθησης έχουν εντείνει το πρόβλημα. Η ΕΔ πιστεύει ότι μια ριζικά διαφορετική και πιο συμμετοχική χρηματοδότηση και ένα διαφορετικό σύστημα διαχείρισης των θεμάτων της *Εκπαίδευσης Για Όλους* θα ήταν δυνατό να ικανοποιήσουν σε μεγαλύτερο βαθμό τις ανάγκες εκείνων που παραμένουν χωρίς πρόσβαση σε εκπαιδευτικές δομές.

24. Η ΕΔ πιστεύει ότι θέματα που αφορούν τις διακρίσεις λόγω φύλου είναι μια βασική πτυχή της συμμετοχικής εκπαίδευσης καθώς επηρεάζουν όλους τους συμμετέχοντες στο χώρο της εκπαίδευσης. Από το πρώτο στάδιο που αυτό είναι εφικτό, πρέπει να αντιμετωπίζεται και να εξαλείφεται από το χώρο της εκπαίδευσης οτιδήποτε απηχεί στερεότυπα των φύλων. Οι κρατικές αρχές πρέπει να προάγουν την πλήρη συμμετοχή των κοριτσιών και των γυναικών, όπως και των αγοριών και των ανδρών στην εκπαίδευση σε όλα τα επίπεδα. Πρέπει επίσης να δείχνουν ευαισθησία σε θέματα διακρίσεων των φύλων σε σχέση με την επίδοση, την εργασία, τις προσλήψεις και τη διοίκηση της εκπαίδευσης. Τα εκπαιδευτικά ιδρύματα και οι εκπαιδευτικές ενώσεις πρέπει να προάγουν ολοκληρωμένες στρατηγικές για την εξάλειψη των διακρίσεων μεταξύ των φύλων.
25. Η επιμόρφωση και κατάρτιση των εκπαιδευτικών πριν αλλά και κατά τη διάρκεια της καριέρας τους είναι καίριας σημασίας προκειμένου αυτοί να εφοδιαστούν με γνώσεις και δεξιότητες για να προσφέρουν κατάλληλες υπηρεσίες σε μαθητές με διαφορετικό υπόβαθρο, με διαφορετικές ικανότητες και κλίσεις. Η επιμόρφωση και κατάρτιση των εκπαιδευτικών πρέπει να είναι πλήρως χρηματοδοτούμενη από το κράτος και στοχευμένη στο να βοηθά τους εκπαιδευτικούς να δέχονται τη διαφορετικότητα και να τη χρησιμοποιούν για να εμπλουτίσουν τις μαθησιακές εμπειρίες στη σχολική τάξη μαζί με τη χρήση των νέων τεχνολογιών της πληροφορίας και της επικοινωνίας. Καλοσχεδιασμένα προγράμματα εισαγωγικής επιμόρφωσης είναι ζωτικής σημασίας για την παραμονή των νεοδιορισμένων στο χώρο της εκπαίδευσης, ενώ παράλληλα βοηθούν τους εκπαιδευτικούς να αποδώσουν στο έργο τους.
26. Ικανός αριθμός εξειδικευμένου υποστηρικτικού προσωπικού είναι επίσης απαραίτητος να υπάρχει μέσα στο σχολικό περιβάλλον για να μεριμνά κατάλληλα για τους μαθητές με ειδικές ανάγκες. Η ομαδική δουλειά και η συνεργασία μεταξύ του προσωπικού εκπαίδευσης όλων των ειδικοτήτων είναι εξίσου απαραίτητες προϋποθέσεις έτσι ώστε εκπαιδευτικοί, μαθητές και υποστηρικτικό προσωπικό να έχουν όλοι στη διάθεσή τους την καλύτερη συμβουλευτική και καθοδήγηση όταν προκύπτουν δυσχερείς καταστάσεις σε θέματα κοινωνικής ένταξης.
27. Για να προαχθεί η έννοια της συμμετοχής όλων στα εκπαιδευτικά περιβάλλοντα τόσο από πλευράς εκπαιδευτικών όσο και από πλευράς μαθητών, η ηγεσία και η διοίκηση των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων πρέπει να είναι πιο συμμετοχική και να προσδίδει έναν ενεργό ρόλο στους εκπαιδευτικούς σε συνεργασία με τους γονείς και τους μαθητές.
28. Η πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση πρέπει να είναι ανοιχτή σε όσους πληρούν τα σχετικά κριτήρια εισαγωγής και δεν πρέπει να εξαρτάται από το οικονομικό και κοινωνικό προφίλ των υποψηφίων φοιτητών. Ιδανικά, αυτό σημαίνει ότι η τριτοβάθμια εκπαίδευση είναι εντελώς δωρεάν, χωρίς δίδακτρα και άλλες χρεώσεις.

IV. Προάγοντας τη Διδασκαλία ως Επάγγελμα

29. Η διδασκαλία είναι ένα επάγγελμα που παίζει κεντρικό ρόλο στη μάθηση των παιδιών και των νέων και της κοινωνικής, πολιτιστικής και οικονομικής τους ανάπτυξης. Είναι πολύ σημαντικό για τη μετάδοση και εμφύτευση κοινωνικών αξιών όπως η δημοκρατία, η ισότητα, η ανοχή, η κατανόηση για τον πολιτισμό του άλλου και ο σεβασμός για τις βασικές ελευθερίες του κάθε ατόμου. Το επάγγελμα πρέπει να διέπεται από ένα σύνολο επαγγελματικών προδιαγραφών, από δεοντολογία καθώς και από όρους και δικαιώματα. Αυτά πρέπει να συνάδουν με τις επαγγελματικές προδιαγραφές και τη δεοντολογία άλλων επαγγελματικών ομάδων με αντίστοιχα προσόντα. Οι επαγγελματικές προδιαγραφές του εκπαιδευτικού επαγγέλματος πρέπει να αναφέρονται στους εκπαιδευτικούς όλων των βαθμίδων στο δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα. Η βάση για αυτές τις προδιαγραφές πρέπει να τίθεται κατά τη διάρκεια των προγραμμάτων επαγγελματικής επιμόρφωσης.
30. Η ελκυστικότητα του επαγγέλματος του εκπαιδευτικού πρέπει επειγόντως να βελτιωθεί. Η σημερινή γενιά των εκπαιδευτικών γερνάει και ένας ανησυχητικά μεγάλος αριθμός νέων εκπαιδευτικών εγκαταλείπουν το χώρο λίγο καιρό μετά την πρόσληψή τους. Είναι ευθύνη του κράτους και της ηγεσίας των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων να διασφαλίσουν ότι το επάγγελμα του εκπαιδευτικού, του ακαδημαϊκού και του ερευνητή παραμένουν ελκυστικά για το υπάρχον προσωπικό αλλά και για το μελλοντικό μεριμνώντας ώστε οι συνθήκες εργασίας, οι παροχές κοινωνικής πρόνοιας, τα προγράμματα συνταξιοδότησης και η μισθοδοσία είναι ελκυστικά και συγκρίσιμα με αυτά που αντιστοιχούν σε άλλα επαγγέλματα που απαιτούν ανάλογο επίπεδο προσόντων. Η επαγγελματική αφοσίωση των εκπαιδευτικών και των ακαδημαϊκών στην εκπαίδευση και στο συμφέρον των μαθητών τους πρέπει να αναγνωρίζεται και να γίνεται σεβαστή. Η βελτίωση της επαγγελματικής αυτονομίας και της αυτοπεποίθησης των εκπαιδευτικών σε ότι αφορά τις επαγγελματικές και παιδαγωγικές κρίσεις τους μαζί με το αδιαμφισβήτητο δικαίωμά τους στην ακαδημαϊκή ελευθερία και στη διεξαγωγή έρευνας πρέπει να είναι από τις πρώτες προτεραιότητες των κυβερνήσεων και των εργοδοτών, καθώς αυτό είναι ουσιαστικό για να υπάρξει βελτίωση στην ποιότητα της διδασκαλίας και της μάθησης. Από αυτή την άποψη, η σιγουριά της απασχόλησης (η μονιμότητα) έχει τεράστια σημασία και για αυτό η προσωρινή απασχόληση στη διδασκαλία και στην έρευνα πρέπει να απορρίπτεται γιατί είναι εξαιρετικά επιζήμια για το επάγγελμα.
31. Η θέση και το κύρος των νέων εκπαιδευτικών, του ακαδημαϊκού προσωπικού και των άλλων υπαλλήλων της εκπαίδευσης χρήζει ιδιαίτερης προσοχής. Οι νέοι είναι συνήθως οι πρώτοι που αντιμετωπίζουν τη βραχυπρόθεσμη απασχόληση και τα συμβόλαια ορισμένου χρόνου χωρίς καμία σιγουριά για τη μελλοντική τους σταδιοδρομία. Οι δομές για σταδιοδρομία σε όλες τις εκπαιδευτικές και ερευνητικές βαθμίδες πρέπει να έχουν σαφείς δυνατότητες εξέλιξης με βάση τις επαγγελματικές προδιαγραφές, τα προσόντα και την ανάληψη επιπρόσθετων ευθυνών. Σε καμία περίπτωση δεν θα πρέπει να υπάρχουν διακρίσεις στη διαδικασία προαγωγής.

32. Το έργο των εκπαιδευτικών υποστηρίζεται όλο και περισσότερο από ένα φάσμα επαγγελματιών, διοικητικών, τεχνικών και από προσωπικό γενικών καθηκόντων. Αυτή είναι μια αξιοσημείωτη εξέλιξη για την ποιοτική εκπαίδευση όπως και για τη συμμετοχή όλων στην εκπαίδευση (συμμετοχική εκπαίδευση). Η ΕΔ υποστηρίζει κατηγορηματικά ότι το υποστηρικτικό προσωπικό πρέπει να έχει το ίδιο κύρος, τα ίδια δικαιώματα και όρους εργασίας όπως οι άλλοι εργαζόμενοι στην εκπαίδευση με ανάλογα πανεπιστημιακά και τεχνικά προσόντα και εμπειρία.
33. Η είσοδος στο επάγγελμα του εκπαιδευτικού και σε συναφείς θέσεις πρέπει να είναι συμμετοχική χωρίς διακρίσεις με βάση το φύλο, τη φυλή, την ηλικία, τον σεξουαλικό προσανατολισμό, τις ειδικές ανάγκες, τις πολιτικές και θρησκευτικές πεποιθήσεις και τις οικονομικές και κοινωνικές συνθήκες. Το κράτος πρέπει να υποστηρίζει και να ελέγχει τις πρακτικές απασχόλησης για να διασφαλίσει ότι δεν συμβαίνουν διακρίσεις.
34. Η μόρφωση των εκπαιδευτικών πρέπει να προσφέρεται στα πανεπιστημιακά ιδρύματα μέχρι ενός επιπέδου προσόντων συμπεριλαμβανομένης και της δυνατότητας για μεταπτυχιακές σπουδές, οι οποίες πρέπει να είναι πλήρως χρηματοδοτούμενες. Τα προσόντα που αποκτώνται με την ολοκλήρωση ενός προγράμματος σπουδών δεν σηματοδοτούν το τέλος της επαγγελματικής επιμόρφωσης του εκπαιδευτικού, ωστόσο. Δομημένα εισαγωγικά προγράμματα επιμόρφωσης πρέπει να προσφέρονται στους νεοδιοριζόμενους εκπαιδευτικούς με την πρόσληψή τους στην υπηρεσία. Πλήρως χρηματοδοτούμενη, συνεχής επαγγελματική επιμόρφωση πρέπει να είναι δικαίωμα όλων των εκπαιδευτικών. Για να είναι αποτελεσματική η επαγγελματική επιμόρφωση πρέπει οι εκπαιδευτικοί να εμπλέκονται σε αυτή τη διαδικασία εντοπίζοντας τις ανάγκες τους για επιμόρφωση και έτσι να γίνονται οι ίδιοι κύριοι της επιμορφωτικής διαδικασίας που τους παρέχεται. Κάθε κυβέρνηση πρέπει να επιδιώκει να έρθει σε συμφωνία μαζί με τις ενώσεις των εκπαιδευτικών αναφορικά με τη στρατηγική για την ανάπτυξη του επαγγέλματος του εκπαιδευτικού. Η ΕΔ γνωρίζει ότι πολλές ενώσεις εκπαιδευτικών παρέχουν καλή επαγγελματική επιμόρφωση για τα μέλη τους και τους εκπαιδευτικούς γενικά· για αυτό το λόγο προτρέπει τις κυβερνήσεις και τους εργοδότες να εμπλουτίσουν και να χρηματοδοτήσουν τις μαθησιακές ευκαιρίες που προσφέρονται από τις ενώσεις. Με αυτή την υποστήριξη, οι εκπαιδευτικοί θα μπορούν να διατηρήσουν υψηλές προδιαγραφές στο επάγγελμά τους.
35. Κώδικες δεοντολογίας και επαγγελματικές αξίες βοηθούν και υποστηρίζουν τις επαγγελματικές κρίσεις των εκπαιδευτικών και οι εκπαιδευτικοί πρέπει να είναι συλλογικά υπεύθυνοι για τη δημιουργία τους και για την εφαρμογή τους. Οι κώδικες δεοντολογίας βοηθούν στο να παραμένουν οι εκπαιδευτικοί αφοσιωμένοι στο επάγγελμά τους, στους μαθητές τους, στους συνάδελφους τους, στους γονείς και στη σχολική κοινότητα. Παίζουν σημαντικό ρόλο στη διατήρηση υψηλών προδιαγραφών σε οποιοδήποτε εκπαιδευτικό ίδρυμα και εξυπηρετούν στο ότι αυξάνουν την ικανοποίηση των εκπαιδευτικών από την εργασία τους και δημιουργούν ένα αίσθημα αυτοεκτίμησης. Αξίζει να σημειωθεί ότι όπου

συγκροτούνται επαγγελματικά συμβούλια για εκπαιδευτικούς, αυτά πρέπει να υποστηρίζονται από τους εκπαιδευτικούς και τις εκπαιδευτικές τους ενώσεις.

36. Καθώς τα εκπαιδευτικά ιδρύματα υπηρετούν έναν μεγάλο αριθμό σύνθετων στόχων, οι αξίες της διαβούλευσης και της συνεργασίας πρέπει να διαφυλάσσονται και να διατηρούνται, παρά την υπάρχουσα τάση να ενισχύεται η αποτελεσματικότητα και η αποδοτικότητα πάνω από οτιδήποτε άλλο. Ένα συμμετοχικό εκπαιδευτικό περιβάλλον από μόνο του απαιτεί από τους διάφορους συμμετέχοντες και ιδιαίτερα από τους εκπαιδευτικούς, τους άλλους εργαζόμενους στην εκπαίδευση, μαθητές και γονείς, να συνεργάζονται με ένα πνεύμα κατανόησης της εκπαιδευτικής διαδικασίας και κοινής αποδοχής και προσέγγισης προς τις απόψεις του άλλου. Συνεπώς, πρέπει να ενισχυθεί η συλλογική και δημοκρατική ηγεσία στα εκπαιδευτικά ιδρύματα.

V. Ενισχύοντας τις Εκπαιδευτικές Ενώσεις ως Ουσιαστικούς Συνεργάτες στην Κοινωνία των Πολιτών

37. Η αποτελεσματικότητα μιας στρατηγικής, δομημένης συνεργασίας είναι προφανής στους ίδιους τους εκπαιδευτικούς. Οργανωμένες, ανεξάρτητες, δημοκρατικές και αντιπροσωπευτικές συνδικαλιστικές ενώσεις είναι αποτελεσματικοί συντελεστές στην ανάπτυξη της εκπαιδευτικής πολιτικής σε επίπεδο εθνικό, περιφερειακό και παγκόσμιο. Επίσης, είναι αυτές που κυρίως διαφυλάσσουν το σεβασμό στις επαγγελματικές προδιαγραφές και στη δεοντολογία. Η ελευθερία του συνεταιρίζεσθαι και της δημιουργίας αντιπροσωπευτικών, δημοκρατικών, ανεξάρτητων ενώσεων πρέπει να απευθύνεται σε όλους τους εκπαιδευτικούς και τους εργαζόμενους στην εκπαίδευση σε όλες τις περιοχές, σε όλες τις βαθμίδες, σε όλα τα εκπαιδευτικά ιδρύματα, είτε δημόσια είτε ιδιωτικά. Αυτά τα συνδικαλιστικά δικαιώματα όπως και το δικαίωμα στην απεργία πρέπει να γίνονται σεβαστά από το κράτος.
38. Οι εκπαιδευτικές ενώσεις παίζουν σημαντικό ρόλο στη διαδικασία του κοινωνικού διαλόγου ανάμεσα στην εργοδοσία, το κράτος και τους εργαζόμενους, ο οποίος έχει σαν σκοπό να συζητηθούν εποικοδομητικά όλα τα σχετικά με την εργασία θέματα τα οποία προκύπτουν σε ένα εκπαιδευτικό περιβάλλον. Ο κοινωνικός διάλογος πρέπει να βασίζεται στο σεβασμό προς όλους τους συνεργάτες και πρέπει να στοχεύει στη βελτίωση της ποιότητας και του κύρους της εκπαίδευσης, των επαγγελματικών προδιαγραφών και των συνθηκών εργασίας. Οι εκπαιδευτικές ενώσεις πρέπει να θεωρούνται ίσοι εταίροι σε αυτή τη διαδικασία του κοινωνικού διαλόγου. Επίσης διαπραγματεύονται συλλογικά εκ μέρους των εκπαιδευτικών και των άλλων εργαζόμενων στην εκπαίδευση. Πρέπει να επιτρέπεται στις εκπαιδευτικές ενώσεις να καταφεύγουν σε παραδοσιακές συνδικαλιστικές δράσεις όταν η συμπεριφορά προς τα μέλη τους δεν είναι δίκαια ή όταν οι ανησυχίες τους δεν λαμβάνονται σοβαρά υπόψη. Οι αποδοχές, οι συνθήκες εργασίας και η δομή του επαγγέλματος του εκπαιδευτικού πρέπει να γίνονται αντικείμενα διαπραγμάτευσης με τις ενώσεις μέσα από τη διαδικασία της συλλογικής διαπραγμάτευσης.

39. Την τελευταία δεκαετία η ΕΔ έχει χτίσει μια σημαντική σχέση με οργανισμούς της κοινωνίας των πολιτών στα πλαίσια της Παγκόσμιας Εκστρατείας της για την Εκπαίδευση. Έχει καταστεί προφανές ότι η ποιοτική εκπαίδευση επωφελείται από τη δημιουργία ισχυρών δεσμών μεταξύ συνδικαλιστικών ενώσεων και της κοινωνίας. Επιπλέον, η συνεργασία με την κοινωνία τονώνει τις κοινωνικές αξίες της εκπαίδευσης καθώς συνεισφέρει στην ειρήνη, στη δημοκρατία, στο περιβάλλον και στην διαπολιτισμική κατανόηση.

VI. Προάγοντας την Αλληλεγγύη στην Εκπαίδευση σε Διεθνές Επίπεδο

40. Οι διεθνείς συνεργασίες και επαφές είναι σημαντικοί παράγοντες για την ανάπτυξη της εκπαίδευσης στον σημερινό κόσμο. Πρέπει να ενθαρρύνονται και να διευκολύνονται οι επαφές και οι συνεργασίες αυτές σε οποιοδήποτε επίπεδο κι αν συμβαίνουν. Δεν πρέπει να υποτιμάται ο βαθμός στον οποίο συνδράμουν στη διεθνή κατανόηση, στη συνεργασία και στον αμοιβαίο σεβασμό. Σε αυτό το πλαίσιο, συνεργασίες μεταξύ σχολείων και εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, μαθητών, εκπαιδευτικών, ακαδημαϊκού προσωπικού και ερευνητών τριτοβάθμιας πρέπει να στηρίζονται και να ενθαρρύνονται όπως και οι συνεργασίες μεταξύ των αρχών της διοίκησης και άλλων θεσμικών οργάνων.
41. Η ΕΔ αντιπροσωπεύει το κίνημα μιας διεθνούς συνδικαλιστικής ένωσης η οποία επικροτεί τη συνεργασία και την αλληλεγγύη και οι αρχές της αυτές παραμένουν αναλλοίωτες από την κρίση ή τις δυσχέρειες. Η εμπειρία διδάσκει ότι οι διεθνείς δεσμοί ισχυροποιούνται μέσα στο χρόνο, καθώς συναφείς ανησυχίες μεταξύ των εργαζόμενων στην εκπαίδευση σε όλον τον κόσμο εμπνέουν κοινή στρατηγική προκειμένου να αντιμετωπιστούν κοινές προκλήσεις. Η δύναμη του εκπαιδευτικού κινήματος της διεθνούς ένωσης ενισχύεται από πράξεις αλληλεγγύης είτε μέσω οικονομικής στήριξης ή μέσω κοινών υποστηρικτικών δράσεων σε καιρούς κρίσης.
42. Η ΕΔ τονίζει ότι ιδιαίτερη προσοχή πρέπει να δοθεί στις ανάγκες της Αφρικανικής ηπείρου. Η στήριξη είναι σημαντική για την μακροπρόθεσμη ανάπτυξη της ηπείρου. Αυτό ανάμεσα στα άλλα απαιτεί την παροχή εξαιρετικά μεγαλύτερης βοήθειας από ότι στον υπόλοιπο κόσμο για την ανάπτυξη της εκπαίδευσης σε αυτή τη γεωγραφική περιφέρεια. Είναι αναγκαίο να ενισχυθούν όλοι οι τομείς της εκπαίδευσης και να γίνουν πιο ισχυροί οι δεσμοί μεταξύ των οργανισμών της κοινωνίας των πολιτών, συμπεριλαμβανομένων των εκπαιδευτικών ενώσεων και του κράτους στην Αφρική· παρόμοια, πρέπει να παρασχεθεί βοήθεια για να θεσπιστούν επαγγελματικά δικαιώματα και συνθήκες εργασίας για τους εκπαιδευτικούς και τους λοιπούς εργαζόμενους στην εκπαίδευση, τα οποία συμβάλουν στην ευημερία της εκπαίδευσης και της έρευνας.
43. Η εκπαίδευση είναι το κλειδί που ενώνει τα κράτη φέρνοντας τους ανθρώπους πιο κοντά και οδηγώντας τους προς τον *άνθρωπο*. Σε πολλά μέρη του κόσμου οι πολίτες υποφέρουν εξαιτίας βίαιων συγκρούσεων, καταπίεσης και πολέμου. Είναι σημαντικό να αναγνωρίζεται η συμβολή της εκπαίδευσης στη δημιουργία ενός κλίματος ειρήνης και να καταγγέλλονται περιστατικά όπου η εκπαίδευση υπονομεύεται για να χτυπηθεί η δημοκρατία και η ανοχή. Η ΕΔ τονίζει τη

σπουδαιότητα της επανασυγκρότησης των εκπαιδευτικών συστημάτων στις περιοχές που έχουν πληγεί προηγουμένα από συγκρούσεις.

44. Η ΕΔ διαφωνεί με τις απόψεις οικονομικών διακυβερνητικών οργανισμών οι οποίοι θεωρούν την εκπαίδευση καθαρά σαν μια εμπορική επιχείρηση η οποία γίνεται αντικείμενο συναλλαγής για ιδιωτικό οικονομικό κέρδος. Η ΕΔ εργάζεται σκληρά μέσα από διεθνείς οργανισμούς που λειτουργούν στο πεδίο της εκπαίδευσης. Αυτοί περιλαμβάνουν την UNESCO, τον Διεθνή Οργανισμό Εργασίας (ILO), τις Παγκόσμιες Ενώσεις, τον ΟΟΣΑ, μεταξύ άλλων. Η ΕΔ στηρίζει την αποστολή αυτών των οργανισμών σε σχέση με την εκπαίδευση, οι οποίοι προσβλέπουν στην ανάπτυξη της εκπαίδευσης ως πυλώνα της κοινωνίας.

VII. Χρησιμοποιώντας την Τεχνολογία για Ποιοτική Εκπαίδευση

45. Οι νέες Τεχνολογίες Πληροφοριών και Επικοινωνίας (ΤΠΕ) προσφέρουν εξαιρετικές ευκαιρίες αναβάθμισης της ποιότητας της εκπαίδευσης. Διαδραστικά εκπαιδευτικά ψηφιακά προγράμματα, ψηφιακές βιβλιοθήκες ανοιχτής πρόσβασης και νέες μορφές διάδρασης μεταξύ μαθητών, εκπαιδευτικών, εργαζομένων στην εκπαίδευση και της σχολικής κοινότητας είναι μερικοί μόνο τρόποι με τους οποίους η εκπαίδευση μπορεί να εμπλουτιστεί ενσωματώνοντας τις τεχνολογίες μέσα στην παραδοσιακή σχολική τάξη. Αυτά τα εργαλεία είναι πλούσιες και πανίσχυρες πηγές άντλησης υλικού για τους εκπαιδευτικούς που μπορούν να υποβοηθήσουν την διδακτική και μαθησιακή διαδικασία. Εκπαιδευτικοί, ακαδημαϊκό προσωπικό, ερευνητές τριτοβάθμιας παίζουν έναν σημαντικό ρόλο στην ενσωμάτωση της τεχνολογίας στην εκπαίδευση ως 'προπονητές' ή αυθεντίες ενός τεχνολογικά πλούσιου περιβάλλοντος στο οποίο πολλοί μαθητές σήμερα ζουν.
46. Οι νέες τεχνολογίες χρησιμοποιούνται καλύτερα ως συμπλήρωμα και όχι ως υποκατάστατο της διδασκαλίας στην τάξη. Η χρήση των ΤΠΕ συνεπώς στην εκπαίδευση απαιτούν μελέτη, καθώς και βελτίωση των προγραμμάτων επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών, των αναλυτικών προγραμμάτων, του φόρτου εργασίας των εκπαιδευτικών και της υποδομής των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων. Επίσης απαιτείται να επιλυθεί το θέμα της δίκαιης πρόσβασης σε τέτοιες τεχνολογίες σε παγκόσμιο επίπεδο. Εάν δεν αξιοποιηθούν αποτελεσματικά και δεν κατασταθούν διαθέσιμες σε μεγάλη κλίμακα, θα συντελούν στο άνοιγμα της ψαλλίδας μεταξύ των πλουσιότερων και των φτωχότερων κοινωνιών στον πλανήτη. Επιπλέον, η τεχνολογία πρέπει να αξιοποιηθεί σαν εργαλείο για τη βελτίωση της προσωπικής και της επαγγελματικής εξέλιξης με την ανάπτυξη των σχέσεων μεταξύ των μαθητών όπως και μεταξύ μαθητών, εκπαιδευτικών και των άλλων εργαζόμενων στην εκπαίδευση.
47. Τα νέα μέσα κοινωνικής δικτύωσης προσφέρουν τρόπους επικοινωνίας μεταξύ διαφόρων πολιτισμών. Οι εκπαιδευτικοί αντιλαμβάνονται ότι τα μέσα αυτά είναι ένα σημαντικό εργαλείο για τη δημιουργία ενός κόσμου που θα βασίζεται στην ισότητα, στη δημοκρατία και στην αλληλεγγύη. Μέσα στην τάξη, τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης μπορούν να βοηθήσουν την ανθρωπότητα να προχωρήσει μπροστά φέρνοντας σε επαφή μαθητές και εκπαιδευτικούς από διαφορετικές

γεωγραφικές περιοχές. Τα εργαλεία αυτά πρέπει να χρησιμοποιούνται για να διδάσκουν στους μαθητές την αξία των διαφορετικών πολιτισμών ενθαρρύνοντας την εκμάθηση γλωσσών και τις διαπολιτισμικές ανταλλαγές.

48. Τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης έχουν αξιοποιηθεί στο να επαναφέρουν τη δημοκρατία σε μέρη όπου προηγούμενα κυριαρχούσαν η δικτατορία και η διαφθορά. Οι εκπαιδευτικές ενώσεις επωφελούνται από αυτά γιατί γίνεται εύκολη η επικοινωνία μεταξύ των μελών τους. Τα κοινωνικά μέσα δικτύωσης ισχυροποιούν τη δημοκρατία μέσα στις εκπαιδευτικές ενώσεις παρέχοντας νέες μορφές διαβούλευσης και συζήτησης. Είναι σημαντικά εργαλεία που διευρύνουν τη συμμετοχή καθώς τα μέλη μπορούν άμεσα να ασχολούνται με την ανάπτυξη της στρατηγικής, των δραστηριοτήτων και των υπηρεσιών της εκπαιδευτικής ένωσης.

VIII. Προάγοντας την Εκπαίδευση για Καλύτερη Διαβίωση και για Όλη τη Ζωή

49. Καθώς οι προκλήσεις που αντιμετωπίζουν οι πολίτες σε όλο τον κόσμο ολοένα γίνονται και πιο μεγάλες και σύνθετες, οι εκπαιδευτικές εμπειρίες καθενός δεν μπορεί να σταματούν στο τελευταίο έτος υποχρεωτικής εκπαίδευσης. Τα εκπαιδευτικά συστήματα πρέπει να έχουν μια προσέγγιση δια βίου μάθησης και να παρέχουν ευκαιρίες σε μαθητές όλων των ηλικιών. Αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό για τις ενήλικες γυναίκες οι οποίες είχαν αποκομίσει λίγα οφέλη από την εκπαίδευση στις προηγούμενες γενιές. Η δια βίου μάθηση χρειάζεται ιδιαίτερη προσοχή στον χώρο της επαγγελματικής και της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, καθώς οι βαθμίδες αυτές προσφέρουν δεξιότητες για νέα επαγγέλματα αλλά και για περαιτέρω προσωπική και επαγγελματική ανάπτυξη και εφοδιάζουν τους πολίτες προκειμένου να ανταπεξέλθουν στις καινούργιες παγκόσμιες προκλήσεις.
50. Τα εκπαιδευτικά συστήματα πρέπει να προσαρμόζονται στις κοινωνικές, πολιτισμικές, οικονομικές, πολιτικές και περιβαλλοντικές προκλήσεις. Από αυτήν την άποψη, κάθε σύγχρονο εκπαιδευτικό σύστημα πρέπει να διαθέτει ένα σύστημα επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης με επαρκείς πόρους. Οι εκπαιδευτικοί και οι υπόλοιποι εργαζόμενοι σε αυτή τη βαθμίδα πρέπει να έχουν συνεχή, εντατική, επαγγελματική επιμόρφωση που θα τους επιτρέψει να συμβαδίζουν με ένα γρήγορα μεταβαλλόμενο κοινωνικό και οικονομικό περιβάλλον για το οποίο προετοιμάζουν άλλωστε και τους μαθητές τους.
51. Τα εκπαιδευτικά συστήματα πρέπει επίσης να συνειδητοποιήσουν περισσότερο τη συμβολή που έχουν στην υγεία των μαθητών τους. Πρέπει να προάγουν την ευαισθητοποίηση σε θέματα υγείας και δεξιότητες ζωής που κάνουν τους μαθητές πιο υπεύθυνους για θέματα της προσωπικής τους υγείας αλλά και της υγείας των άλλων στον περίγυρό τους. Οι υποδομές εστίασης στα εκπαιδευτικά ιδρύματα πρέπει να προσφέρουν υγιεινή διατροφή και τα αναλυτικά προγράμματα πρέπει να περιλαμβάνουν μαθήματα για βελτίωση της προσωπικής υγιεινής και συμβουλευτική σεξουαλικής και αναπαραγωγικής συμπεριφοράς.
52. Τα εκπαιδευτικά συστήματα έχουν την ευθύνη να βοηθούν τους μαθητές να αντιλαμβάνονται και να αντιμετωπίζουν τις προκλήσεις του σύγχρονου κόσμου. Αυτό είναι ιδιαίτερα αληθές σε σχέση με το μέλλον του πλανήτη και την ανάγκη βιώσιμης ανάπτυξης. Η εκπαίδευση για βιώσιμη ανάπτυξη πρέπει να αποτελεί

αναπόσπαστο μέρος του αναλυτικού προγράμματος όλων των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων. Ως πολίτες και καταναλωτές του αύριο, οι μαθητές πρέπει να αντιληφθούν την επίδραση που έχει ο άνθρωπος πάνω στο περιβάλλον και, συγκεκριμένα, τις συνέπειες που επέρχονται για το μέλλον του πλανήτη από τη διαιώνιση του καταναλωτικού πνεύματος μέσα στην κοινωνία. Η βιώσιμη ανάπτυξη πρέπει να έχει κεντρική θέση σε οποιοδήποτε καθορισμένο πλαίσιο αναλυτικού προγράμματος.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

- (I) Η εκπαίδευση είναι ανθρώπινο δικαίωμα και δημόσιο αγαθό· πρέπει να χρηματοδοτείται και να ρυθμίζεται από το κράτος.
- (II) Το κράτος πρέπει να παρέχει το νομικό πλαίσιο για την εκπαίδευση σε κάθε χώρα το οποίο καθορίζει τις αρχές της αξιοκρατίας, της δικαιοσύνης και της ποιότητας που πρέπει να διέπουν την εκπαίδευση.
- (III) Το κράτος πρέπει να σέβεται και να εφαρμόζει τις διεθνείς συνθήκες σχετικά με τα δικαιώματα των εργαζόμενων στην εκπαίδευση που αφορούν το δικαίωμα του συνεταιρίζεσθαι και αυτό της συλλογικής διαπραγμάτευσης και της θέσης/status των εκπαιδευτικών σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης.
- (IV) Το κράτος πρέπει να δαπανά τουλάχιστον το 6% του ΑΕΠ για την εκπαίδευση.
- (V) Κάθε άτομο έχει θεμελιώδες δικαίωμα στην εκπαίδευση που θα του επιτρέψει να αναπτύξει το μέγιστο των δυνατοτήτων του και να γίνει υπεύθυνος πολίτης.
- (VI) Η εκπαίδευση πρέπει να είναι υψηλής ποιότητας για όλους.
- (VII) Κάθε μαθητής δικαιούται να έχει στη διάθεσή του στο σχολείο και στα άλλα εκπαιδευτικά ιδρύματα ένα ευρύ και ισορροπημένο αναλυτικό πρόγραμμα.
- (VIII) Η ποιοτική εκπαίδευση ορίζεται σε σχέση με το περιβαλλοντικό και πολιτισμικό πλαίσιο. Η ποιότητα δεν είναι ούτε μονοδιάστατη ούτε απλή. Η ποιοτική εκπαίδευση ορίζεται από τα στοιχεία που προσλαμβάνει (συμπεριλαμβανομένων του υπόβαθρου των μαθητών, τα προσόντα των εκπαιδευτικών, τις συνθήκες εργασίας, το μέγεθος της σχολικής τάξης και τις επενδύσεις στην εκπαίδευση)· ορίζεται επίσης από την εκπαιδευτική διαδικασία (συμπεριλαμβανομένης της διδασκαλίας, της γονεϊκής συμπεριφοράς και άλλων διαδικασιών σχετικών με τη μάθηση και από τα προβλεπόμενα αποτελέσματα (συμπεριλαμβανομένου του βαθμού στον οποίο ικανοποιεί ατομικές, κοινωνικές, πολιτιστικές, οικονομικές και περιβαλλοντικές ανάγκες). Μια περιβαλλοντική προσέγγιση της ποιότητας δεν είναι ποτέ προσδιοριστική -καθοδηγητική καθώς βασίζεται στη δημιουργικότητα και τη συνεχή ανάπτυξη. Η ποιοτική εκπαίδευση για όλους πρέπει να θεσπιστεί και να βελτιωθεί βάσει των πιο ενδεδειγμένων πρακτικών, της επαγγελματικής εμπειρίας και της σχετικής εκπαιδευτικής έρευνας.

- (IX) Οι εκπαιδευτικοί πρέπει να διατηρούν υψηλές επαγγελματικές προδιαγραφές και πρέπει να είναι υπόλογοι στην κοινωνία. Η αξιολόγηση των εκπαιδευτικών πρέπει να διενεργείται σε συνεργασία με ομότιμους και ικανούς επαγγελματίες στο χώρο. Πρέπει να βασίζεται στην εμπιστοσύνη και πρέπει να βοηθά τους εκπαιδευτικούς να εντοπίζουν τις ανάγκες που έχουν για επαγγελματική επιμόρφωση.
- (X) Η μόρφωση των εκπαιδευτικών πρέπει να είναι υψηλού επιπέδου και με δυνατότητες πραγματοποίησης μεταπτυχιακών σπουδών. Πρέπει να υπάρχει μια περίοδος δομημένης εισαγωγής στον εκπαιδευτικό χώρο με τη στήριξη ενός μέντορα. Οι εκπαιδευτικοί πρέπει να υποστηρίζονται σε όλη τη διάρκεια της καριέρας τους έχοντας δικαίωμα σε πλήρως χρηματοδοτούμενη, συνεχή, υψηλής ποιότητας επαγγελματική επιμόρφωση.
- (XI) Η κοινωνία πρέπει να προσδίδει στους εκπαιδευτικούς υψηλό επαγγελματικό κύρος ανάλογο των επαγγελματικών τους ευθυνών, προσόντων και δεξιοτήτων και της συμβολής του επαγγέλματός τους στην ανάπτυξη της κοινωνίας.
- (XII) Οι αποδοχές, το πρόγραμμα συνταξιοδότησης και οι όροι εργασίας για τους εργαζόμενους στην εκπαίδευση πρέπει να είναι συγκρίσιμα με αυτά των άλλων εργασιακών ομάδων με αντίστοιχα προσόντα.
- (XIII) Η εκπαίδευση πρέπει να προσφέρεται με βάση τη δίκαιη πρόσβαση και τις ίσες ευκαιρίες για όλους. Δεν πρέπει να υπάρχουν διακρίσεις βάσει του φύλου, των ειδικών αναγκών, της θρησκευτικής πίστης, της φυλής, της εθνικότητας, του σεξουαλικού προσανατολισμού, του οικονομικού και πολιτιστικού υπόβαθρου ή άλλων προσωπικών χαρακτηριστικών.
- (XIV) Η εκπαίδευση πρέπει να είναι συμμετοχική και να καλλιεργεί τις έννοιες της ισότητας, της ανοχής και του σεβασμού στην διαφορετικότητα.
- (XV) Η τριτοβάθμια εκπαίδευση πρέπει να είναι προσβάσιμη σε όλους που πληρούν τα απαραίτητα κριτήρια εισαγωγής χωρίς οικονομικά ή κοινωνικά εμπόδια. Πρέπει να προστατεύεται από την εμπορικοποίηση και τον ανταγωνισμό.
- (XVI) Η εκπαίδευση πρέπει να δίνει ιδιαίτερη προσοχή σε θέματα που συνδέονται με το φύλο και συγκεκριμένα σε θέματα που σχετίζονται με στερεότυπα των φύλων και κωλύματα συμμετοχής στην εκπαίδευση λόγω του φύλου διότι αυτά επηρεάζουν όλους τους μαθητές και τους εργαζόμενους στην εκπαίδευση.
- (XVII) Η διδασκαλία σε όλες τις βαθμίδες πρέπει να αναγνωρίζεται ως μια επαγγελματική δραστηριότητα και να της αποδίδεται ο σεβασμός και το κύρος όπως σε άλλα συναφή επαγγέλματα στην κοινωνία.

- (XVIII) Οι εκπαιδευτικοί πρέπει να ακολουθούν έναν κώδικα επαγγελματικής δεοντολογίας και αξιών για να ενισχύουν το κύρος τους.
- (XIX) Οι εργαζόμενοι στην εκπαίδευση πρέπει να μοιράζονται την ευθύνη στη διοίκηση των εκπαιδευτικών τους ιδρυμάτων και την επαγγελματική τους ανάπτυξη. Πρέπει να έρχονται σε συνεργασία με τα άλλα ενδιαφερόμενα μέρη, τους γονείς και τους μαθητές για να βελτιώνουν τα εκπαιδευτικά ιδρύματα.
- (XX) Ανεξάρτητες, δημοκρατικές και αντιπροσωπευτικές εκπαιδευτικές ενώσεις είναι ζωτικής σημασίας για την ανάπτυξη και την παροχή υψηλής ποιότητας εκπαίδευση στην κοινωνία. Πρέπει να έχουν πρωταρχικό ρόλο στις συζητήσεις σχετικά με την παροχή εκπαίδευσης και την ποιότητα στην εκπαίδευση και πρέπει να αναγνωρίζονται ως οι επίσημοι αντιπρόσωποι των εκπαιδευτικών και των άλλων εργαζόμενων στην εκπαίδευση όταν πρόκειται για συλλογικές διαπραγματεύσεις.
- (XXI) Η διεθνής αλληλεγγύη και συνεργασία μεταξύ της ΕΔ και των ενώσεων – μελών της, καθώς και μεταξύ της ΕΔ και διακυβερνητικών οργανισμών που παράγουν εκπαιδευτική πολιτική συμβάλουν σημαντικά στην ανάπτυξη και παροχή ποιοτικής εκπαίδευσης για Όλους.
- (XXII) Η σύγχρονη τεχνολογία βοηθά και συμπληρώνει τη διδασκαλία και τη μάθηση με σκοπό να βελτιώσει την ποιότητα στην εκπαίδευση. Πρέπει να είναι προσβάσιμη σε όλους.
- (XXIII) Η εκπαίδευση πρέπει να παρέχεται στους ανθρώπους σε όλη τη ζωή τους και πρέπει να προάγει μια υγιή και βιώσιμη διαβίωση.

ENABLING RESOLUTION 1: ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

ΠΡΟΣΘΗΚΗ ΣΤΟ ΕΓΓΡΑΦΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Αιτιολογία

Το έγγραφο πολιτικής της ΕΔ δηλώνει ότι η εκπαίδευση είναι ανθρώπινο δικαίωμα και δημόσιο αγαθό. Η παροχή εκπαίδευσης για όλους είναι συνεπώς ευθύνη των δημόσιων αρχών και των κυβερνήσεων. Πρέπει να χρηματοδοτείται και να ρυθμίζεται από το δημόσιο. Ανάμεσα στις πάμπολλες προκλήσεις που αντιμετωπίζουν σήμερα τα εκπαιδευτικά συστήματα παγκοσμίως, η ιδιωτικοποίηση και η εμπορικοποίηση των υπηρεσιών εκπαίδευσης είναι μια γρήγορα αναπτυσσόμενη παγκόσμια τάση. Μια ιδιαίτερα αμφιλεγόμενη πτυχή αυτών των εξελίξεων είναι πως όλοι οι τομείς της εκπαίδευσης ιδιωτικοποιούνται, συμπεριλαμβανομένων της παραγωγής πολιτικής, της παροχής εκπαίδευσης, της χρηματοδότησης και της διοίκησης. Τα εκπαιδευτικά ιδρύματα όλο και περισσότερο γίνονται πιο εμπορικά και με κερδοσκοπικό χαρακτήρα.

Έχει διατυπωθεί σχετικά η άποψη ότι η εκπαίδευση μπορεί καλύτερα να παρασχεθεί από τον ιδιωτικό τομέα σε όλες τις βαθμίδες και ότι τα εκπαιδευτικά συστήματα οφείλουν να μιμηθούν την αγορά και ότι η εκπαίδευση είναι ιδιωτικό και όχι δημόσιο αγαθό. Σε πολλές χώρες οι κυβερνήσεις έχουν αποποιηθεί της κύριας ευθύνης τους να εγγυώνται το δικαίωμα όλων στην εκπαίδευση, μέσω ενός απόλυτα υπόλογου, ποιοτικού, δημόσιου εκπαιδευτικού συστήματος και συνεχώς στρέφονται ή συνεργάζονται με τον ιδιωτικό τομέα για να διευρύνουν την παροχή υπηρεσιών εκπαίδευσης. Ιδιωτικοί φορείς μεταξύ των οποίων, διεθνείς και εγχώριοι οργανισμοί, επιχειρήσεις, ομάδες σκεπτόμενων, σύμβουλοι και φιλανθρωπικές οργανώσεις προωθούν και πωλούν στις κυβερνήσεις πολιτικές που συνδέονται με την επιλογή σχολείου, τον ανταγωνισμό, τη λογοδοσία, καθώς και τυποποιημένες εξεταστικές δοκιμασίες, αναλυτικά προγράμματα, παιδαγωγική και επιμόρφωση εκπαιδευτικών. Οι πιο εμβληματικές πολιτικές ιδιωτικοποίησης παγκοσμίως περιλαμβάνουν :

- την προώθηση του ανταγωνισμού και της επιλογής μέσω ενός συστήματος κουπονιών·
- την προώθηση της πολιτικής σχετικά με τη λογοδοσία των εκπαιδευτικών, με τη σύνδεση απόδοσης και αποδοχών·
- την υπερβολική των υπηρεσιών εκπαίδευσης όπως των εξετάσεων και της εκπόνησης αναλυτικών προγραμμάτων·
- πρωτοβουλίες συνεργασίας δημόσιου και ιδιωτικού τομέα μέσα στην εκπαίδευση·

- δωρεάν σχολεία και, πρόσφατα, ιδιωτικά σχολεία με χαμηλά δίδακτρα.

Υπάρχει προβληματισμός αναφορικά με τις επιπτώσεις της ιδιωτικοποίησης της εκπαίδευσης στο δικαίωμα στην εκπαίδευση· συγκεκριμένα στην παροχή δωρεάν, ποιοτικής εκπαίδευσης που θα είναι προσβάσιμη σε όλους. Σε πολλές περιπτώσεις, η ιδιωτικοποίηση της εκπαίδευσης μπορεί να δημιουργήσει ή να οξύνει ανισότητες σε σχέση με την ποιότητα και την πρόσβαση στην εκπαίδευση, ιδιαίτερα σε νοικοκυριά που μειονεκτούν κοινωνικο-οικονομικά. Ο πλούτος, το φύλο, εθνικές και γεωγραφικές ανισότητες, μεταξύ άλλων, εντείνονται με την ιδιωτικοποίηση, αποκλείοντας περαιτέρω τις περιθωριοποιημένες ομάδες από την εκπαίδευση. Συγκεκριμένα η έρευνα αποκαλύπτει ότι η ιδιωτικοποίηση έχει δυσανάλογα αρνητικές επιπτώσεις στην πρόσβαση και στη συμμετοχή κοριτσιών στην εκπαίδευση. Ιδιωτικά σχολεία με χαμηλά δίδακτρα και κάποιες μορφές συνεργασίας δημόσιου και ιδιωτικού τομέα μπορούν να απορροφήσουν χρηματοδότηση και στήριξη που προορίζονταν για τα δημόσια σχολεία, αποδυναμώνοντας έτσι τις σχολικές μονάδες που χρηματοδοτούνται από το δημόσιο, ιδιαίτερα σε περιοχές όπου οι δημόσιες δαπάνες για την παιδεία είναι ήδη χαμηλές.

Σε ότι αφορά τους εκπαιδευτικούς, η οικονομική αποδοτικότητα στην εκπαίδευση συχνά επιτυγχάνεται με την προσωρινότητα του προσωπικού και την χειραγώγηση των όρων και των συνθηκών εργασίας. Νέες μέθοδοι δημόσιας διοίκησης, όπως σύνδεσης της απόδοσης με τις αποδοχές, είναι συνήθως δείγματα πολιτικών ιδιωτικοποίησης που μπορούν να μεταβάλλουν σημαντικά τις συνθήκες εργασίας των εκπαιδευτικών και να υπονομεύσουν το επαγγελματικό τους κύρος και τα δικαιώματά τους. Ιδιωτικά σχολεία με χαμηλά δίδακτρα απασχολούν εκπαιδευτικούς που υπολείπονται σε κατάρτιση και προσόντα ή τους πληρώνουν πολύ χαμηλότερους μισθούς από ότι στα δημόσια σχολεία, ενώ συχνά αρνούνται στους εκπαιδευτικούς το δικαίωμα της συλλογικής διαπραγμάτευσης. Αυτά με τη σειρά τους επηρεάζουν την ποιότητα της εκπαίδευσης που μπορούν να προσφέρουν οι εκπαιδευτικοί.

Προβληματίζει ιδιαίτερα η επίδραση των ιδιωτικών φορέων πάνω στην χάραξη πολιτικής ιδιαίτερα σε θέματα διοίκησης, οικονομικών και παροχής εκπαίδευσης. Με την καταληκτική ημερομηνία για τους Αναπτυξιακούς Στόχους της Χιλιετηρίδας και των Στόχων «Εκπαίδευση Για Όλους» να πλησιάζει και έχοντας στο προσκήνιο τις συνεχιζόμενες διαπραγματεύσεις για ένα καινούργιο (μετά το 2015) πλαίσιο βιώσιμης ανάπτυξης, αυτές οι τάσεις ιδιωτικοποίησης έχουν ουσιαστικές επιπτώσεις αναφορικά με το μέλλον των δημόσιων εκπαιδευτικών συστημάτων και το ρόλο του κράτος ως βασικού, υπεύθυνου εγγυητή του δικαιώματος στην εκπαίδευση, συμπεριλαμβανομένης της παροχής και χρηματοδότησης ποιοτικής εκπαίδευσης για όλους.

Η αυξανόμενη συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα στην παραγωγή εκπαιδευτικής πολιτικής όπως και στην παροχή και χρηματοδότηση, σε συνδυασμό με τις μεγάλες προκλήσεις σε σχέση με την πρόσβαση στην εκπαίδευση, τη δικαιοσύνη και την ποιότητα, και η έλλειψη πολιτικής δέσμευσης για την παροχή και τη χρηματοδότηση των δημόσιων εκπαιδευτικών συστημάτων σε πολλές χαμηλού και μεσαίου εισοδήματος χώρες απαιτούν συντονισμένη προσπάθεια από μέρους της ΕΔ και των μελών της στο να υποστηρίξουν την πλήρη ικανοποίηση του δικαιώματος στην εκπαίδευση και των δικαιωμάτων των εκπαιδευτικών.

Υπάρχουσα Πολιτική, Εντολή και Έρευνα

- Έγγραφο Πολιτικής για την Εκπαίδευση, Χτίζοντας το Μέλλον μέσω της Ποιοτικής Εκπαίδευσης (2011)
- Ψήφισμα της ΕΔ Ενισχύοντας τον Διεθνή Συνδικαλισμό μέσα στο πλαίσιο της Παγκοσμιοποίησης (2011)
- Ψήφισμα της ΕΔ Το Μέλλον του Επαγγέλματος του Εκπαιδευτικού (2011) κάνει αναφορά στη σύνδεση αμοιβής με την αποδοτικότητα σαν παράδειγμα μιας καινούργιας δημόσιας διοίκησης
- Πρωτόκολλο της ΕΔ Συνεργασίες με Πολλαπλά Ενδιαφερόμενα Μέρη στην Εκπαίδευση (2009)
- Ψήφισμα της ΕΔ Υπεράσπιση και Ανάπτυξη της Δημόσιας Εκπαίδευσης (2007)
- Ψήφισμα της ΕΔ Ποιοτική Εκπαίδευση: Παρόν και Μέλλον (2007)
- Ψήφισμα της ΕΔ Εκπαίδευση – Υπηρεσία του Κράτους ή Εμπορικό Αγαθό; (2007)
- Ψήφισμα της ΕΔ Ένα Καινούργιο Διεθνές Εργαλείο για την Τριτοβάθμια Εκπαίδευση (2004)
- Ψήφισμα της ΕΔ Παγκόσμια Εκστρατεία για την Υπεράσπιση και την Ενίσχυση της Δημόσιας Εκπαίδευσης (1998)
- Ψήφισμα της ΕΔ για την 50^η Επέτειο από την Παγκόσμια Διακήρυξη των Ανθρώπινων Δικαιωμάτων των Ηνωμένων Εθνών και της Συνθήκης 87 του Διεθνούς Οργανισμού Εργασίας αναφορικά με την Ελευθερία του Συνεταιριζέσθαι και την Προστασία του Συνδικαλιστικού Δικαιώματος (1998)
- Ψήφισμα της ΕΔ Κίνδυνοι από την Ιδιωτικοποίηση της Δημόσιας Εκπαίδευσης (1995)

Το ακόλουθο κείμενο προτείνεται ως προσθήκη στο Έγγραφο Εκπαιδευτικής Πολιτικής της ΕΔ με σκοπό να αναπτύξει περαιτέρω την πολιτική της ΕΔ πάνω στην ιδιωτικοποίηση και την εμπορευματοποίηση της εκπαίδευσης τονίζοντας βασικούς προβληματισμούς και διευκρινίζοντας και αναλύοντας περισσότερο το υπάρχον κείμενο:

ΠΡΟΣΘΗΚΗ 1 ΣΤΟ ΕΓΓΡΑΦΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ: Ιδιωτικοποίηση των Υπηρεσιών Εκπαίδευσης

Προτεινόμενη από την Εκτελεστική Επιτροπή

Το 7^ο Παγκόσμιο Συνέδριο που διεξάγεται στην Οτάβα τον Ιούλιο του 2015 υιοθετεί την προσθήκη στα τμήματα/παραγράφους 3, 4, 19 πάνω στην ιδιωτικοποίηση των υπηρεσιών εκπαίδευσης του Εγγράφου Εκπαιδευτικής Πολιτικής ‘Χτίζοντας το Μέλλον με την Ποιοτική Εκπαίδευση’, το οποίο εγκρίθηκε στο 6^ο Παγκόσμιο Συνέδριο της ΕΔ, το 2011.

- 1. Η ΕΔ προβληματίζεται από το γεγονός ότι οι πολιτικές ιδιωτικοποίησης και εμπορευματοποίησης έχουν σαν αποτέλεσμα την υπονόμηση του δικαιώματος σε δωρεάν ποιοτική εκπαίδευση και μπορούν να δημιουργήσουν, να οξύνουν και να εδραιώσουν ανισότητες στην πρόσβαση και στη συμμετοχή, καθώς και να διαβρώσουν τον τρόπο διδασκαλίας και μάθησης στα σχολεία.
- 2. Προσπάθειες ιδιωτικοποίησης και εμπορευματοποίησης της εκπαίδευσης υπονομεύουν τις εργασιακές σχέσεις και επιδρούν αρνητικά στις συνθήκες και στα δικαιώματα εργασίας των εκπαιδευτικών και του υποστηρικτικού προσωπικού της εκπαίδευσης. Τέτοιου είδους πολιτικές καταλύουν τη δημοκρατική λήψη αποφάσεων και τη δημόσια λογοδοσία που είναι ζωτικές διαδικασίες για τη διοίκηση της εκπαίδευσης. Οι κυβερνήσεις δεν πρέπει να αποποιούνται της ευθύνης τους για παροχή δωρεάν, ποιοτικής, κρατικά χρηματοδοτούμενης εκπαίδευσης ενώ πρέπει να προάγουν την εκπαίδευση σαν θεμελιώδες ανθρώπινο δικαίωμα και δημόσιο αγαθό σε όλες τις βαθμίδες εκπαίδευσης.
- 3. Η ΕΔ αντιτίθεται στην εφαρμογή πολιτικών ιδιωτικοποίησης, στην απορρύθμιση και στην ελάττωση των δημόσιων υπηρεσιών στο όνομα της απομείωσης του δημόσιου χρέους και της διεύρυνσης της εκπαίδευσης. Η ΕΔ υπερασπίζεται το δικαίωμα των κοινοτήτων να ρυθμίζουν την ποιότητα της εκπαίδευσης προς όφελος του δημοσίου συμφέροντος, να συμπεριλαμβάνουν τους εκπαιδευτικούς στη λήψη αποφάσεων και να προστατεύουν τον τομέα της

εκπαίδευσης από την επιρροή ή ακόμη και την κυριαρχία των κερδοσκοπικών επιχειρήσεων.

- 4. Όλοι οι πάροχοι εκπαίδευσης πρέπει να ακολουθούν τους ίδιους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες. Αυτοί πρέπει να απαιτούν τη δίκαιη πρόσβαση όλων των μαθητών σε υψηλής ποιότητας εκπαίδευση συμπεριλαμβανομένων των καλά καταρτισμένων και προσοντούχων εκπαιδευτικών και προσωπικού Τριτοβάθμιας, ανεξάρτητα από τη δυνατότητά τους να πληρώνουν και χωρίς καμία διάκριση. Τα δικαιώματα των εκπαιδευτικών, του προσωπικού Τριτοβάθμιας και του υποστηρικτικού προσωπικού εκπαίδευσης για αξιοπρεπείς εργασιακές συνθήκες, αξιοπρεπείς αποδοχές, αξιοκρατική πρόσληψη και εργασία, καθώς και για ποιοτική επαγγελματική επιμόρφωση πρέπει να διασφαλίζονται σε κάθε περίπτωση. Όλοι οι εργαζόμενοι στην εκπαίδευση έχουν το δικαίωμα συλλογικής διαπραγμάτευσης και της ελευθερίας του συνεταιρίζεσθαι. Οι εκπαιδευτικοί και το ακαδημαϊκό προσωπικό πρέπει να έχουν ακαδημαϊκή και επαγγελματική ελευθερία να χρησιμοποιούν εκείνες τις μεθόδους διδασκαλίας και εκείνους τους τρόπους προσέγγισης της σχολικής τάξης που τους βοηθούν να πετύχουν καλύτερα τους δημοκρατικά θεσμοθετημένους στόχους του εκπαιδευτικού συστήματος και δεν πρέπει να υπόκεινται σε συστήματα αμοιβής βάσει της απόδοσης που βασίζονται στα μαθησιακά επιτεύγματα των μαθητών, τα οποία μετρώνται με τυποποιημένες εξετάσεις.
- 5. Οι κυβερνήσεις πρέπει να δημιουργούν μηχανισμούς για κοινωνικό διάλογο και οι εκπαιδευτικές ενώσεις πρέπει να διασφαλίζουν ότι συμμετέχουν ενεργά σε συζητήσεις πολιτικής και στη χάραξη πολιτικής, ιδιαίτερα όταν προτείνονται η ιδιωτικοποίηση και η εμπορευματοποίηση των υπηρεσιών εκπαίδευσης.
- 6. Η επιρροή των επιχειρήσεων και άλλων ιδιωτικών φορέων στην εκπαίδευση μέσω της πώλησης υπηρεσιών κερδοσκοπικού χαρακτήρα σε όλες τις βαθμίδες εκπαίδευσης πρέπει να αντιμετωπιστεί από την ΕΔ και τα μέλη της με συντονισμένη δράση δημιουργώντας στρατηγικές συμμαχίες με πολυμερείς οργανισμούς.

ENABLING RESOLUTION 2: ΧΡΗΣΗ ΤΩΝ ΤΠΕ

‘Γενικές Πληροφορίες’

Οι Τεχνολογίες της Πληροφορίας και των Επικοινωνιών (ΤΠΕ) κυριαρχούν στην ανθρώπινη ζωή σε καθημερινή βάση μεταβάλλοντας τον τρόπο που αλληλεπιδρούμε, εργαζόμαστε, παίζουμε ακόμη και μαθαίνουμε. Αν χρησιμοποιηθούν σωστά, οι ΤΠΕ μπορεί να βελτιώσουν τη διδασκαλία και τη μάθηση, την ποιότητα και την πρόσβαση στην εκπαίδευση. Η ΕΔ από καιρό έχει αναγνωρίσει την αξία των ΤΠΕ στην εκπαίδευση όπως και τους κινδύνους που σχετίζονται με αυτήν.

Το 1998 η ΕΔ εξέδωσε ένα Συνεδριακό Ψήφισμα με τίτλο Επανάσταση της Πληροφορίας και Εκπαίδευση ζητώντας την αδειοδότηση και την παρακολούθηση εικονικών σχολείων και πανεπιστημίων και τον έλεγχο του περιεχομένου των ιστοσελίδων του διαδικτύου για να αποφευχθεί ρατσιστική, ξενοφοβική, θρησκευτική, πολιτική και σεξιστική προπαγάνδα. Το Ψήφισμα επιπλέον έδινε εντολή στην ΕΔ να συμπράξει με την UNESCO για να εξετάσει τις συνθήκες προκειμένου να δημιουργήσουν και να παράγουν εκπαιδευτικό υλικό για επιμόρφωση εκπαιδευτικών με τη χρήση των ΤΠΕ.

Ακολούθησε το Συνεδριακό Ψήφισμα του 2001 με τίτλο Εκπαίδευση και Νέες Τεχνολογίες το οποίο απαιτούσε όλοι οι εκπαιδευτικοί και το προσωπικό εκπαίδευσης να λάβει επαρκή κατάρτιση στη χρήση των ΤΠΕ, καθώς και όλα τα σχολεία να έχουν δωρεάν σύνδεση με το διαδίκτυο με τους απαραίτητους περιορισμούς πρόσβασης και τα πρωτόκολλα ασφάλειας για να εξασφαλιστεί αυστηρά η εκπαιδευτική χρήση τους. Το Ψήφισμα έδινε εντολή στην ΕΔ και στις ενώσεις μέλη να υποστηρίξουν εγχώρια και διεθνή έρευνα αναφορικά με την εκπαιδευτική, κοινωνική και οικονομική επίδραση των τεχνολογικών ανακαλύψεων πάνω στην εκπαίδευση και στις εργασιακές συνθήκες των εκπαιδευτικών.

Το 2004 το Παγκόσμιο Συνέδριο εξέδωσε ένα ψήφισμα με τίτλο Τεχνολογίες Πληροφορίας και Επικοινωνιών ζητώντας από την ΕΔ να βοηθήσει τις ενώσεις-μέλη ώστε να διαθέτουν βασικές υποδομές ΤΠΕ και ιστοσελίδες. Το Ψήφισμα επίσης ζητούσε συντονισμένη προσπάθεια ώστε η φωνή των εκπαιδευτικών να συμπεριλαμβάνεται στην παραγωγή πολιτικής ΤΠΕ και στα σχέδια εφαρμογής της.

Το Συνεδριακό Ψήφισμα του 2007 Ποιοτική Εκπαίδευση: παρόν και μέλλον, σημείωσε ότι ο ‘ψηφιακός διαχωρισμός’ μεταξύ αναπτυγμένων και αναπτυσσόμενων χωρών υπονόμει τις προσπάθειες για την επίτευξη της ποιοτικής Εκπαίδευσης Για Όλους. Με το Ψήφισμα αυτό, το Συνέδριο παρότρυνε τις κυβερνήσεις, τους διεθνείς οργανισμούς και φορείς να διασφαλίσουν ότι όλοι οι μαθητές έχουν εκπαιδευτεί στη χρήση των ΤΠΕ και έχουν πρόσβαση σε κατάλληλα τεχνολογικά εργαλεία.

Το έγγραφο Εκπαιδευτικής Πολιτικής Χτίζοντας το Μέλλον με την Ποιοτική Εκπαίδευση που υιοθετήθηκε στο Παγκόσμιο Συνέδριο του 2011 σημειώνει ότι οι ΤΠΕ αποτελούν ένα πλούσιο και πανίσχυρο εργαλείο που μπορεί να βοηθήσει τους εκπαιδευτικούς στη διδακτική και μαθησιακή διαδικασία και δηλώνει κατηγορηματικά ότι οι νέες τεχνολογίες δεν πρέπει να αντικαταστήσουν τον εκπαιδευτικό ή τη διδασκαλία μέσα στην τάξη.

Η ΕΔ δεν έχει ακόμη επεξεργαστεί διεξοδικά το θέμα των ΤΠΕ στην εκπαίδευση. Μερικές βασικές πτυχές που χρειάζονται περαιτέρω διευκρίνιση αφορούν στις σχέσεις της ΕΔ με εταιρείες των ΤΠΕ και την εμφάνιση των Μαζικών Ανοιχτών Μαθημάτων μέσω διαδικτύου. Σχετικά με το πρώτο, στην 42^η Συνάντηση της Εκτελεστικής Επιτροπής το 2013, εκδόθηκε μια δήλωση της ΕΔ αναφορικά με τη χρήση των ΤΠΕ στην εκπαίδευση κάνοντας αναφορά σε συγκεκριμένες δράσεις που πρέπει να γίνουν από πλευράς εκπαιδευτικών ενώσεων και κυβερνήσεων για να προαχθεί η κατάλληλη χρήση των ΤΠΕ στην εκπαίδευση. Η δήλωση αυτή επίσης ορίζει ότι στις περιπτώσεις όπου κυβερνήσεις, ή το εθνικό εκπαιδευτικό σύστημα ή η σχολική κοινότητα έχει ζητήσει τη συνδρομή εταιρειών ΤΠΕ εμπορικού χαρακτήρα για την παροχή των ΤΠΕ στην εκπαίδευση ή ακόμη στην περίπτωση που εταιρείες έχουν προσφερθεί εθελοντικά να παρέχουν ΤΠΕ, η συνδρομή τους αυτή πρέπει να υπόκειται σε γραπτή συμφωνία. Η παραπάνω δήλωση επίσης αναφέρεται σε κάποιες από τις αρχές που διατυπώνονται στο Πρωτόκολλο της ΕΔ, Πολυμερείς Συνεργασίες στην Εκπαίδευση, που εκδόθηκε από την Εκτελεστική Επιτροπή το 2009 δίνοντας κατευθύνσεις για τη συνεργασία της ΕΔ με τον ιδιωτικό τομέα.

Προσθήκη 2 στο Έγγραφο Εκπαιδευτικής Πολιτικής: Ο ρόλος των Εκπαιδευτικών Ενώσεων στη χρήση των Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνίας (ΤΠΕ).

Προτεινόμενη από την Εκτελεστική Επιτροπή

Το 7^ο Παγκόσμιο Συνέδριο που διεξάγεται στην Οτάβα τον Ιούλιο του 2015 υιοθετεί την προσθήκη στα τμήματα/παραγράφους 45-48 πάνω στο ρόλο των Εκπαιδευτικών Ενώσεων στη χρήση των Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνίας, του Εγγράφου Εκπαιδευτικής Πολιτικής 'Χτίζοντας το Μέλλον με την Ποιοτική Εκπαίδευση', το οποίο εγκρίθηκε στο 6^ο Παγκόσμιο Συνέδριο της ΕΔ, το 2011.

Βασικές Αρχές:

- Οι ΤΠΕ αποτελούν σημαντικό εργαλείο για τη βελτίωση της διδασκαλίας και της μάθησης. Διαδραστικά εκπαιδευτικά προγράμματα, ψηφιακές βιβλιοθήκες ανοιχτής πρόσβασης, φτηνότερη και πιο έξυπνη τεχνολογία εγκαινιάζουν νέες μορφές διάδρασης μεταξύ μαθητών, εκπαιδευτικών, προσωπικού εκπαίδευσης και της κοινότητας και μπορούν να βελτιώσουν την πρόσβαση και την ποιότητα στην εκπαίδευση.
- Η ΕΔ απορρίπτει την ιδέα ότι οι ΤΠΕ μπορούν να χρησιμοποιηθούν για να αντιμετωπιστεί η έλλειψη χρηματοδότησης στην εκπαίδευση λόγω των μέτρων λιτότητας ως επακόλουθο της οικονομικής κρίσης. Η χρηματοδότηση της εκπαίδευσης πρέπει να αποκατασταθεί και να αυξηθεί έτσι ώστε και οι ΤΠΕ να

έχουν τη σωστή τους θέση υποστηρίζοντας τους στόχους μιας επαρκούς χρηματοδοτούμενης δημόσιας εκπαίδευσης.

- Ωστόσο, πρέπει να επισημανθούν οι κίνδυνοι που ελλοχεύουν στη χρήση των ΤΠΕ και σχετίζονται με την προαγωγή του μίσους, της παιδικής πορνογραφίας, του κυβερνοεκφοβισμού, τις τεχνολογίες επιτήρησης μεταξύ άλλων· τέτοιου είδους καταχρήσεις πρέπει να αποφεύγονται για να διασφαλιστεί η ασφάλεια και η ευημερία όλου του προσωπικού εκπαίδευσης και των μαθητών.
- Παρόλο που η ΕΔ πιστεύει ότι η εκπαίδευση μπορεί να εμπλουτιστεί ενσωματώνοντας τις ΤΠΕ στις παραδοσιακές εκπαιδευτικές δραστηριότητες, οι ΤΠΕ δεν μπορούν ποτέ να υποκαταστήσουν τη σχέση και την αλληλεπίδραση μεταξύ εκπαιδευτικού και μαθητή, η οποία είναι σημαντική για την μαθησιακή και την αναπτυξιακή διαδικασία. Οι εκπαιδευτικοί παραμένουν οι κεντρικοί άξονες της μαθησιακής διαδικασίας και η εισαγωγή των νέων τεχνολογιών από μόνη της δεν μεταβάλλει τη διαδικασία αυτή.
- Οι ΤΠΕ πρέπει να χρησιμοποιούνται στα εκπαιδευτικά ιδρύματα υπό την επίβλεψη καταρτισμένου και καλά εκπαιδευμένου προσωπικού με εξειδίκευση στην παιδαγωγική και στην εκπαίδευση έτσι ώστε η επίδρασή των ΤΠΕ να μην βλάπτει και να μην υποσκάπτει την μαθησιακή διαδικασία και ανάπτυξη των μαθητών.
- Η επιτυχημένη χρήση και ενσωμάτωση των ΤΠΕ στην παροχή ποιοτικής εκπαίδευσης στους μαθητές εξαρτάται κατά πολύ από το επίπεδο προσόντων καθώς και από την ύπαρξη κινήτρων από πλευράς εκπαιδευτικών, όπως εξαρτάται επίσης και από τη διαθεσιμότητα επαρκούς, ποιοτικού εξοπλισμού ΤΠΕ και ποιοτικής διδασκαλίας. Συνεπώς, κατάλληλα και προσεκτικά σχεδιασμένα προγράμματα κατάρτισης εκπαιδευτικών, τα οποία καλλιεργούν τη συνεργασία ανάμεσα στους επαγγελματίες στο χώρο της εκπαίδευσης, όπως επίσης και περιβάλλοντα διδασκαλίας και μάθησης που διαθέτουν επαρκείς πόρους είναι σημαντικοί παράγοντες που συμβάλουν στην επιτυχημένη χρήση των ΤΠΕ στην εκπαίδευση και στην πετυχημένη εφαρμογή των προγραμμάτων ΤΠΕ.
- Οι πολιτικές και τα σχέδια που αφορούν τις ΤΠΕ πρέπει να εκπονούνται με την πλήρη συμμετοχή των εκπαιδευτικών, του υποστηρικτικού προσωπικού της εκπαίδευσης και των εκπαιδευτικών ενώσεων που τους αντιπροσωπεύουν. Οι εκπαιδευτικοί πρέπει να εμπλέκονται σε κάθε βήμα της διαδικασίας σχεδιασμού και ανάπτυξης κατάλληλων πολιτικών ΤΠΕ για εκπαιδευτικούς σκοπούς.
- Οι κυβερνήσεις πρέπει να μικρύνουν τον ψηφιακό διαχωρισμό μεταξύ πλούσιων και πτωχών χωρών εξασφαλίζοντας υποδομές ΤΠΕ, υλικό για υπολογιστές, προγράμματα συμπεριλαμβανομένης και της παροχής σύνδεσης στο διαδίκτυο σε κάθε χώρα, τόσο στις αγροτικές όσο και στις απομονωμένες περιοχές.

- Παρόλο που η ΕΔ καλωσορίζει τη χρήση των ΤΠΕ για παροχή ποιοτικής εκπαίδευσης και μέσω κατάλληλα σχεδιασμένων εξ' αποστάσεως προγραμμάτων, εικονικά σχολεία και πανεπιστήμια πρέπει να έχουν άδεια και να υπόκεινται σε έλεγχο για να διασφαλίζεται η ποιότητα. Μαζικά, Ανοιχτά, Μαθήματα μέσω διαδικτύου πρέπει να πιστοποιούνται και να ελέγχονται για σκοπούς διασφάλισης της ποιότητας.
- Η ΕΔ αντιτίθεται σε οποιαδήποτε προσπάθεια που χρησιμοποιεί τις ΤΠΕ για να καταστήσει μέρος ή το σύνολο της εκπαίδευσης εμπορικό αγαθό που πωλείται για κέρδος. Οι επιχειρήσεις ΤΠΕ πρέπει να λειτουργούν με τρόπους που ενισχύουν την δωρεάν δημόσια εκπαίδευση για όλους. Οι επιχειρήσεις ΤΠΕ δεν πρέπει να αναπτύσσουν συστήματα με σκοπό να αντικαταστήσουν τα εκπαιδευτικά συστήματα αποκομίζοντας κέρδη και δύναμη. Οι υπηρεσίες εκπαίδευσης δεν πρέπει να αποτελούν μέρος εμπορικών συμφωνιών που θα έκαναν την εκπαίδευση διεθνές εμπορικό αγαθό και όχι ένα ύψιστο δικαίωμα σε οποιαδήποτε χώρα.
- Σε περιπτώσεις όπου κυβερνήσεις ή το εθνικό εκπαιδευτικό σύστημα ή σχολεία καλούν εμπορικές επιχειρήσεις ΤΠΕ να συνεισφέρουν για την παροχή των ΤΠΕ στην εκπαίδευση ή οι ίδιες οι επιχειρήσεις προσφέρονται εθελοντικά να το κάνουν, αυτή η ανάμιξή τους πρέπει να υπόκειται σε συμφωνίες των οποίων οι όροι έχουν αποφασιστεί από τις εκπαιδευτικές ενώσεις με γνώμονα την προαγωγή της καλύτερης εκπαιδευτικής πρακτικής.
- Όταν καλούνται εταιρείες ΤΠΕ, επιχειρήσεις ή οργανισμοί να υποστηρίξουν τη χρήση των ΤΠΕ στην εκπαίδευση, η ΕΔ και οι εκπαιδευτικές ενώσεις πρέπει να διασφαλίζουν ότι τα προγράμματα είναι: α) συμμετοχικά, β) στοχεύουν στο να βελτιώσουν την πρόσβαση και την ποιότητα της εκπαίδευσης, γ) ακολουθούν σωστές παιδαγωγικές πρακτικές, δ) δεν επιδεινώνουν τις εργασιακές συνθήκες των εκπαιδευτικών, ε) έχουν στοιχεία επαγγελματικής ανάπτυξης για τους εκπαιδευτικούς και στ) σέβονται τα εθνικά αναλυτικά προγράμματα.

Τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν για την προαγωγή και τη διασφάλιση της σωστής χρήσης των ΤΠΕ στην εκπαίδευση περιλαμβάνουν τα ακόλουθα:

- Η ΕΔ θα βελτιώσει την ικανότητα των ενώσεων-μελών να υπερασπίζονται κατάλληλες και συμμετοχικές πολιτικές ΤΠΕ σε εθνικό επίπεδο καθώς και την ικανότητα των προέδρων και των μελών των ενώσεων να χρησιμοποιούν τις ΤΠΕ για να ενισχύσουν το έργο τους τόσο στην εκπαίδευση όσο και μέσα στην εκπαιδευτική ένωση, ιδιαίτερα σε ότι έχει σχέση με τη διδασκαλία και τη μάθηση αλλά και την οργάνωση διαδικτυακών υποστηρικτικών συστημάτων για τις εκπαιδευτικές ενώσεις.
- Η ΕΔ και οι ενώσεις-μέλη της θα αναπτύξουν και θα εφαρμόσουν στρατηγικές για να καταπολεμήσουν οποιαδήποτε μορφή κατάχρησης με ιδιαίτερη έμφαση στην

προστασία των παιδιών από τον κυβερνοεκφοβισμό και από κακόβουλο περιεχόμενο.

- Η ΕΔ και οι ενώσεις-μέλη της θα διεξάγουν έρευνα αναφορικά με τη χρήση (και την κατάχρηση) των ΤΠΕ στην εκπαίδευση, συμπεριλαμβανομένης και της ποιότητας των εκπαιδευτικών προγραμμάτων εξ' αποστάσεως όπως και των Μαζικών, Ανοιχτών, Διαδικτυακών Μαθημάτων.
- Οι εκπαιδευτικές ενώσεις πρέπει να παρακινούν τις κυβερνήσεις να αναπτύξουν εθνικές πολιτικές και σχέδια για τη χρήση και την προαγωγή των ΤΠΕ στην εκπαίδευση σε συνεργασία με τις εκπαιδευτικές ενώσεις.
- Οι εκπαιδευτικές ενώσεις πρέπει να κάνουν τις κυβερνήσεις να αντιληφθούν την ανάγκη να διαθέσουν κονδύλια για να διασφαλίσουν ότι κάθε εκπαιδευτικό ίδρυμα έχει πρόσβαση σε υψηλής ποιότητας ΤΠΕ, υλικοτεχνική υποδομή και προγράμματα, ανεξάρτητα από τη γεωγραφική του θέση.
- Οι εκπαιδευτικές ενώσεις πρέπει να παροτρύνουν τις κυβερνήσεις να διαθέσουν κονδύλια για την εκπαίδευση και συνεχή επαγγελματική ανάπτυξη των εκπαιδευτικών και των άλλων επαγγελματιών στο χώρο της εκπαίδευσης στις ΤΠΕ.
- Οι εκπαιδευτικές ενώσεις πρέπει να υπερασπίζονται τη χρήση των ΤΠΕ στην εκπαίδευση σαν τα κατεξοχήν σύγχρονα βοηθήματα στη διδασκαλία και στη μάθηση· επίσης πρέπει να υπερασπίζονται την ελεύθερη πρόσβαση όλων των εκπαιδευτικών, των μαθητών, των επαγγελματιών που υποστηρίζουν την εκπαίδευση, όπως και της σχολικής ηγεσίας σε κατάλληλη, υψηλής ποιότητας τεχνολογία και στο διαδίκτυο.
- Οι εκπαιδευτικές ενώσεις πρέπει να παρακολουθούν την εφαρμογή των οποιονδήποτε συμφωνιών για την παροχή των ΤΠΕ τις οποίες συνάπτουν κυβερνήσεις, το εθνικό εκπαιδευτικό σύστημα ή η σχολική κοινότητα με εμπορικές επιχειρήσεις και να διασφαλίζουν ότι οι συμφωνίες αυτές διέπονται από τις αρχές που αναφέρθηκαν παραπάνω.

ENABLING RESOLUTION 3: Η ΗΓΕΣΙΑ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΙΔΡΥΜΑΤΩΝ

Εισαγωγή και Πληροφορίες

Η ηγεσία στα εκπαιδευτικά ιδρύματα είναι θέμα προτεραιότητας για την ΕΔ. Το Παγκόσμιο Συνέδριο του 2004 στο Πόρτο Αλέγκρε εξουσιοδότησε την ΕΔ να δημιουργήσει μια ομάδα εργασίας σχετικά με τη θέση και το ρόλο των διευθυντών των σχολείων και της σχολικής ηγεσίας στα ιδρύματα της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Το 2007, το 5^ο Παγκόσμιο Συνέδριο της ΕΔ στο Βερολίνο υιοθέτησε ένα δεύτερο ψήφισμα σχετικά με τη σχολική ηγεσία με τη δέσμευση να προάγει τη διοίκηση των εκπαιδευτικών μονάδων πάνω στη βάση της συμμετοχικής ηγεσίας, ζητώντας την πρόσληψη ηγετικών στελεχών μέσω διαφανών συστημάτων και αντικειμενικών κριτηρίων με τον προσδιορισμό ενός συνόλου κριτηρίων-προσόντων και σαφούς περιγραφής καθηκόντων, έτσι ώστε οι διαδικασίες πρόσληψης να βασίζονται αποκλειστικά σε αυτά· επίσης ζήτησε εισαγωγική και ενδοϋπηρεσιακή κατάρτιση όπως και επαγγελματική επιμόρφωση και όρους και συνθήκες εργασίας που θα αντικατοπτρίζουν τις αρμοδιότητες της σχολικής ηγεσίας.

Η σπουδαιότητα της καλής σχολικής ηγεσίας για την επιτυχία ή την αποτυχία των σχολείων και των υπόλοιπων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων αναγνωρίζεται πλέον ευρέως. Η σχολική ηγεσία γίνεται όλο και περισσότερο βασική προτεραιότητα στα θέματα πολιτικής πολλών διακυβερνητικών οργανισμών και εθνικών κυβερνήσεων. Το 2008, ο ΟΟΣΑ δημοσίευσε μία έκθεση με θέμα τη βελτίωση της σχολικής ηγεσίας η οποία ήταν το αποτέλεσμα μακρόχρονων διαβουλεύσεων με τα ενδιαφερόμενα μέρη, συμπεριλαμβανομένης της ΕΔ μέσω της TUAC. Η σχολική ηγεσία συζητήθηκε, επίσης, στη Διεθνή Διάσκεψη Κορυφής για το Επάγγελμα του Εκπαιδευτικού. Η UNESCO έχει αρχίσει να ασχολείται με θέματα σχολικής ηγεσίας με τη συνεργασία έστω παγκόσμιων εμπορικών συμφερόντων. Η σχολική ηγεσία είναι ένας σχετικά καινούργιος τομέας εργασίας για την UNESCO και, συνεπώς, η ΕΔ επιδιώκει να αναμιχθεί σε αυτό το θέμα και να επηρεάσει έτσι την πολιτική θέση του ΟΗΕ.

Σε ευρωπαϊκό επίπεδο, η ΕΕ έχει διαμορφώσει ένα δίκτυο πολιτικής πάνω στο θέμα της σχολικής ηγεσίας και προάγει δραστηριότητες μάθησης από ομότιμους (peer learning) για τα ηγετικά στελέχη του σχολείου. Η ETUCE, το ευρωπαϊκό σκέλος της ΕΔ, έχει εκπονήσει δύο μελέτες πάνω στη σχολική ηγεσία εξετάζοντας βασικά θέματά της, καθώς και τάσεις ή προκλήσεις, συμπεριλαμβανομένου και του θέματος της κατανεμημένης ηγεσίας στην Ευρώπη. Με την υποστήριξη της Ομάδας Εργασίας για τη Σχολική Ηγεσία, η ETUCE έχει επίσης δημιουργήσει ένα έγγραφο πολιτικής για τη σχολική ηγεσία, το οποίο ψηφίστηκε από το Συνέδριο της ETUCE στη Βουδαπέστη, το Νοέμβριο του 2012. Αυτό το έγγραφο πολιτικής γνωστοποιήθηκε στην ΕΕ και χρησιμοποιείται από την ETUCE όπως και από τις ενώσεις- μέλη της στον αγώνα τους να επηρεάσουν την πολιτική σχετικά με τη σχολική ηγεσία σε ευρωπαϊκό και εθνικό επίπεδο.

Μια συνολική, περιεκτική θέση της ΕΔ αναφορικά με τη σχολική ηγεσία που θα ενσωματώνει τα συνεδριακά ψηφίσματα που αναφέρθηκαν παραπάνω και τις σχετικές διατάξεις του εγγράφου Εκπαιδευτικής Πολιτικής είναι αναγκαία να υπάρξει για να κατευθύνει την ΕΔ και τους οργανισμούς-μέλη στην προσπάθειά τους να προάγουν τα

επαγγελματικά και συνδικαλιστικά δικαιώματα των στελεχών της σχολικής ηγεσίας και για να αναγνωρίζεται η συνεισφορά της καλής ηγεσίας στην ποιοτική εκπαίδευση για όλους.

ΠΡΟΣΘΗΚΗ 3 ΣΤΟ ΕΓΓΡΑΦΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ: Η ηγεσία των Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων

Προτεινόμενη από την Εκτελεστική Επιτροπή

Το 7^ο Παγκόσμιο Συνέδριο που διεξάγεται στην Οτάβα τον Ιούλιο του 2015 υιοθετεί την προσθήκη στα τμήματα/παραγράφους 18, 27 και 36 πάνω στην ηγεσία των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, του Εγγράφου Εκπαιδευτικής Πολιτικής 'Χτίζοντας το Μέλλον με την Ποιοτική Εκπαίδευση', το οποίο εγκρίθηκε στο 6^ο Παγκόσμιο Συνέδριο της ΕΔ, το 2011.

Βασικές Αρχές της Πολιτικής της ΕΔ για τη Σχολική Ηγεσία

- Στο σταυροδρόμι των εθνικών πολιτικών και της τοπικής πραγματικότητας, η σχολική ηγεσία είναι η νόμιμη και ηθική εξουσία η οποία αντιπροσωπεύει τα εκπαιδευτικά ιδρύματα και είναι υπεύθυνη για τη λειτουργία τους. Με αυτό το σκοπό, η σχολική ηγεσία πρέπει να αντιπροσωπεύει το κράτος, ενώ παράλληλα εγγυάται την εφαρμογή των αποφάσεων της εκπαιδευτικής κοινότητας.
- Συνεργατική ή συλλογική ηγεσία που περιλαμβάνει τους διευθυντές, τη διοίκηση, τους εκπαιδευτικούς, το υποστηρικτικό προσωπικό της εκπαίδευσης και όλη την παιδαγωγική κοινότητα είναι η πιο αποτελεσματική μορφή ηγεσίας στα εκπαιδευτικά ιδρύματα.
- Διευθυντές, εκπαιδευτικοί, και επαγγελματίες που υποστηρίζουν την εκπαίδευση πρέπει να στηρίζονται και να ενισχύονται στην άσκηση του ρόλου του σχολικού ηγέτη/διευθυντή μέσω κατάρτισης, επαγγελματικής επιμόρφωσης, κατάλληλων αποδοχών, και παροχής των απαραίτητων πόρων και μηχανισμών. Αυτό δεν πρέπει να δημιουργεί καινούργιο στρώμα στη διοίκηση, αλλά να αναγνωρίζεται ως μέρος της εργασίας όλων των επαγγελματιών του χώρου.
- Οι διευθυντές πρέπει να τυχαίνουν επίσημης εκπαίδευσης και να εκπαιδεύονται και ως εκπαιδευτικοί και/ή επαγγελματίες στο χώρο της εκπαίδευσης αλλά και στην άσκηση ηγετικών δεξιοτήτων και απόκτηση σχετικών γνώσεων. Οι μελλοντικοί διευθυντές πρέπει να έχουν πρόσβαση σε αναγνωρισμένα ινστιτούτα εκπαίδευσης σχολικών διευθυντών που εργάζονται σύμφωνα με διεθνή αναγνωρισμένα πρότυπα. Η εκπαίδευση για την άσκηση σχολικής ηγεσίας πρέπει να επικεντρώνεται στην απόκτηση αποτελεσματικών εργαλείων για οικονομική διαχείριση και στην ενίσχυση των παιδαγωγικών δεξιοτήτων.

- Είναι απαραίτητο να προάγεται η δίκαιη και ίση πρόσβαση ανδρών και γυναικών σε ηγετικές θέσεις·
- Οι διευθυντές πρέπει να έχουν την απαραίτητη στήριξη που θα τους επιτρέπει να ασκούν τον παιδαγωγικό τους ρόλο. Οι διευθυντές πρέπει να συμμετέχουν σε ηγετικές ομάδες των εκπαιδευτικών ινστιτούτων προκειμένου να αναπτύξουν τις απαραίτητες δεξιότητες για να μπορέσουν να συμβάλουν αποτελεσματικά στην ποιοτική διδασκαλία και μάθηση·
- Πρέπει να χορηγείται στους διευθυντές το δικαίωμα να ασκούν την επαγγελματική τους αυτονομία όταν εκτελούν διοικητικές, διαχειριστικές, παιδαγωγικές και άλλες σχετικές λειτουργίες μέσα στο εκπαιδευτικό ίδρυμα· ενώ παράλληλα διασφαλίζεται και προάγεται η επαγγελματική αυτονομία και των λοιπών κατηγοριών του εκπαιδευτικού προσωπικού·
- Οι διευθυντές πρέπει να εργάζονται συμμετοχικά και συνεργατικά. Πρέπει να προάγουν ενεργά τη συνεργασία ανάμεσα στους εκπαιδευτικούς, το υποστηρικτικό προσωπικό της εκπαίδευσης και τους άλλους επαγγελματίες στο χώρο της εκπαίδευσης και να καλλιεργούν όσο το δυνατό καλύτερες σχέσεις μεταξύ εκπαιδευτικών και μαθητών, μεταξύ των γονέων και των άλλων μελών της εκπαιδευτικής κοινότητας·
- Οι διευθυντές πρέπει να παρέχουν στους εκπαιδευτικούς, στο υποστηρικτικό προσωπικό της εκπαίδευσης και στους μαθητές ευκαιρίες για να βιώσουν και να ασκήσουν ηγετικό ρόλο μέσα στις δικές τους ομάδες· επιπρόσθετα, πρέπει να τους παρέχουν την απαραίτητη στήριξη και τους πόρους που απαιτούνται για να εκτελούν τα καθήκοντά τους αποτελεσματικά·
- Οι διευθυντές πρέπει να σέβονται και να λαμβάνουν υπόψη τη γνώμη των εκπαιδευτικών, του υποστηρικτικού προσωπικού εκπαίδευσης και των μαθητών στην ανάπτυξη, εφαρμογή και αξιολόγηση των πολιτικών και των προγραμμάτων για τα εκπαιδευτικά τους ιδρύματα·
- Οι διευθυντές πρέπει να αναγνωρίζουν τη μεγάλη συμβολή του υποστηρικτικού προσωπικού εκπαίδευσης στην ποιοτική ηγεσία μέσω της παροχής διοικητικών υπηρεσιών και άλλων υπηρεσιών υποστήριξης του έργου των εκπαιδευτικών·
- Οι αποδοχές και οι συνθήκες εργασίας των διευθυντών των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων πρέπει να είναι επαρκείς και ανάλογες του επιπέδου ευθύνης τους, βελτιωμένες και συγκρίσιμες με εκείνες των ηγετικών στελεχών άλλων επαγγελματιών, ώστε να προσελκύουν και να διατηρούν στο χώρο της εκπαίδευσης ταλαντούχο, εξειδικευμένο προσωπικό, με αυξημένα προσόντα, υψηλής μόρφωσης και κατάρτισης.

- Η ισορροπία μεταξύ εργασίας - προσωπικής ζωής εκείνων που κατέχουν ηγετικές θέσεις πρέπει να τυχαίνει του απαραίτητου σεβασμού και της προστασίας από μέρους των εργοδοτών·
- Οι διευθυντές, όπως και κάθε άλλος εργαζόμενος, έχουν το δικαίωμα του συνεταιρίζεσθαι και του συνδικαλισμού σύμφωνα με τα διεθνή εργασιακά πρότυπα. Έχουν το δικαίωμα να γίνονται μέλη συνδικαλιστικών και άλλων επαγγελματικών ενώσεων για να προάγουν τα συμφέροντά τους·
- Ο κοινωνικός διάλογος στα εκπαιδευτικά ιδρύματα γενικά πρέπει να θεσμοθετείται και να ρυθμίζεται από το νόμο ή μέσω συλλογικών συμφωνιών, στις οποίες τα μέρη έχουν αποσαφηνίσει ποια θέματα μπορούν να γίνουν αντικείμενο ανταλλαγής πληροφοριών, διαβούλευσης και συλλογικής διαπραγμάτευσης· αυτό θα βοηθά τους διευθυντές να αναπτύσσουν και να διατηρούν σχέσεις με όλους τους συνάδελφους τους·
- Οι διευθυντές πρέπει να εμπλέκονται στην ανάπτυξη, εφαρμογή, παρακολούθηση και αξιολόγηση της εκπαιδευτικής πολιτικής, ιδιαίτερα δε σε ό,τι σχετίζεται με την ίδια τη σχολική ηγεσία μέσα στα εκπαιδευτικά τους ιδρύματα· πρέπει επίσης να υπάρχει αντιπρόσωπός τους στην ανάπτυξη, εφαρμογή, παρακολούθηση και αξιολόγηση της πολιτικής αυτής σε εθνικό επίπεδο.

ENABLING RESOLUTION 4: ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΤΗ ΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Αιτιολογία

Παρά το οικονομικό κενό χρηματοδότησης της εκπαίδευσης σε παγκόσμιο επίπεδο, τα εκπαιδευτικά συστήματα συνεχίζουν να διευρύνονται μεριμνώντας για έναν αυξανόμενο αριθμό μαθητών, αλλά με ανεπαρκείς οικονομικούς πόρους. Ο στόχος του να βάλουμε όλα τα παιδιά στο σχολείο δεν επιτυγχάνεται, εν μέρει λόγω της έλλειψης οικονομικών πόρων για την κάλυψη των εκπαιδευτικών και των αναγκαίων υποδομών. Η οικονομική ανάπτυξη τα τελευταία χρόνια δεν υπήρξε ομοιόμορφη σε όλες τις χώρες. Ανισότητες εξακολουθούν να υπάρχουν και έχουν αυξηθεί σε ορισμένες χώρες. Η πρόσφατη παγκόσμια οικονομική και δημοσιονομική κρίση έχει επιφέρει μέτρα λιτότητας που έχουν οδηγήσει σε μείωση των δημόσιων δαπανών για την εκπαίδευση και σε μείωση της βοήθειας για την εκπαίδευση σε ορισμένες χώρες. Η ΕΔ παροτρύνει τόσο τις κυβερνήσεις όσο και τη διεθνή κοινότητα να διασφαλίσουν επαρκής, προοδευτική, βιώσιμη και δίκαιη χρηματοδότηση για την παιδεία.

Η παρούσα προσθήκη στο Έγγραφο Εκπαιδευτικής Πολιτικής (ΕΕΠ) της ΕΔ επιδιώκει να αναπτύξει περαιτέρω και να επιτείνει το υπάρχον κείμενο σε ότι αφορά στη χρηματοδότηση της εκπαίδευσης. Αυτή την περίοδο, το Τμήμα 1 Προάγοντας την Εκπαίδευση ως Ανθρώπινο Δικαίωμα και Δημόσιο Αγαθό παράγραφος 2 του ΕΕΠ δηλώνει ότι:

[...] Οι δημόσιες αρχές έχουν την κύρια ευθύνη να διασφαλίζουν ότι δωρεάν, παγκοσμίως προσιτή εκπαίδευση τυχαίνει επαρκούς χρηματοδότησης και συνεχούς αναβάθμισης και ανάπτυξης. Βρίσκοντας πόρους μέσω προοδευτικής φορολόγησης, μπορούν και πρέπει να επενδύουν ένα σημαντικό μέρος του κρατικού προϋπολογισμού στην εκπαίδευση, το οποίο να ανέρχεται στο 6% του ΑΕΠ τουλάχιστον. Μια τέτοια επένδυση πρέπει να διασφαλίζει μια εξισορροπημένη ανάπτυξη όλων των βαθμίδων εκπαίδευσης από την προσχολική έως την τριτοβάθμια και τη δια βίου μάθηση.[...] Συνολικά, οι δημόσιες αρχές είναι υπεύθυνες για τη χρηματοδότηση, τη λειτουργία και τον συντονισμό όλων των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων.

Αρκετά ψηφίσματα της ΕΔ (αναφέρονται παρακάτω) περιλαμβάνουν την πολιτική για τη χρηματοδότηση της εκπαίδευσης (περιλαμβάνουν και όχι μόνο: την εκπαίδευση ως δικαίωμα, την υποχρέωση του κράτους για παροχή δωρεάν εκπαίδευσης, προτεινόμενα ελάχιστα επίπεδα δημόσιας δαπάνης και επίσημη παροχή βοήθειας στην εκπαίδευση). Η προτεινόμενη προσθήκη συμπυκνώνει τις προτάσεις και τις αρχές αυτών των ψηφισμάτων καθώς και την πολιτική που η ΕΔ έχει υποστηρίξει και προάγει. Συγκεκριμένα, η προσθήκη προσθέτει τις εξής διαστάσεις στην πολιτική της ΕΔ για τη χρηματοδότηση της εκπαίδευσης:

α) Να καθορίζει ότι η δημόσια χρηματοδότηση για την εκπαίδευση πρέπει να είναι προοδευτική, βιώσιμη, επαρκής και δίκαιη·

β) Οι εκπαιδευτικές ενώσεις και η κοινωνία πρέπει να εμπλέκονται στην κατάρτιση, εφαρμογή, παρακολούθηση και έλεγχο του προϋπολογισμού για την εκπαίδευση·

γ) Ότι οι χώρες-χορηγοί σκοπεύουν να εκχωρούν 0.7% του ΑΕΠ τους στην επίσημη αναπτυξιακή βοήθεια (ODA) και ότι το 10% της βοήθειας αυτής προορίζεται για την εκπαίδευση.

δ) Ότι οποιαδήποτε συμπληρωματική χρηματοδότηση παρέχεται στις κυβερνήσεις για την εκπαίδευση πρέπει να είναι συνεπής με τη Διακήρυξη στο Παρίσι σχετικά με την Αποτελεσματικότητα της Βοήθειας και η οποία ορίζει την ιδιοκτησία του κράτους ανάμεσα στα άλλα κριτήρια και αρχές.

ε) Ότι η πολιτική πρέπει να καθορίζει ότι οι κυβερνήσεις και η διεθνής κοινότητα οφείλουν να βρουν τρόπους ώστε να εξασφαλίσουν επιπρόσθετη δημόσια χρηματοδότηση και να παραθέσει παραδείγματα, όπως: με την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής, το κλείσιμο των φορολογικών παραδείσων και τη φορολόγηση των διασυνοριακών νομισματικών συναλλαγών.

Υπάρχουσα πολιτική και εντολή

- Έγγραφο Πολιτικής της ΕΔ για την Εκπαίδευση «Χτίζοντας το Μέλλον με την Ποιοτική Εκπαίδευση» (2011)
- Ψήφισμα της ΕΔ «Βιώσιμη Χρηματοδότηση της Δημόσιας Εκπαίδευσης εν μέσω της Οικονομικής Κρίσης» (2011)
- Ψήφισμα της ΕΔ: Η Κρίση δεν θα πρέπει να επηρεάσει το πρότυπο του σχολείου (2011)
- Ψήφισμα της ΕΔ: από την Ευρωπαϊκή Περιφέρεια (2011)
- Ψήφισμα της ΕΔ: Υπεράσπιση και Ανάπτυξη της Δημόσιας Εκπαίδευσης (2007)
- Ψήφισμα της ΕΔ με θέμα Εκπαίδευση: Δημόσια Υπηρεσία ή Αγαθό; (2004)
- Ψήφισμα της ΕΔ με θέμα Το Δικαίωμα να Διδάσκεις: Το Δικαίωμα να Μαθαίνεις (2004)
- Ψήφισμα της ΕΔ: Να παρέχεις εκπαίδευση στα πλαίσια μιας παγκόσμιας οικονομίας (2001)

ΠΡΟΣΘΗΚΗ 4 ΣΤΟ ΕΓΓΡΑΦΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ: Χρηματοδότηση της Εκπαίδευσης
--

Προτεινόμενη από την Εκτελεστική Επιτροπή

Το 7^ο Παγκόσμιο Συνέδριο που διεξάγεται στην Οτάβα τον Ιούλιο του 2015 υιοθετεί την προσθήκη στα τμήματα/παραγράφους 2, 4 και 23 πάνω στη χρηματοδότηση της εκπαίδευσης, του Εγγράφου Εκπαιδευτικής Πολιτικής 'Χτίζοντας το Μέλλον με την Ποιοτική Εκπαίδευση', το οποίο εγκρίθηκε στο 6^ο Παγκόσμιο Συνέδριο της ΕΔ, το 2011.

- Η δημόσια χρηματοδότηση της εκπαίδευσης πρέπει να είναι επαρκής, προβλέψιμη, βιώσιμη για να διασφαλίζει την παροχή ποιοτικής εκπαίδευσης για όλους και την εφαρμογή και επίτευξη των αναπτυξιακών στόχων της εκπαίδευσης. Αυτό περιλαμβάνει το κλείσιμο των

φορολογικών παραδείσων, την καταπολέμηση της εταιρικής φοροδιαφυγής, την καταβολή μισθώματος πόρων από τις επιχειρήσεις και την επιβολή φόρων επί των χρηματοπιστωτικών συναλλαγών, έτσι ώστε να περιοριστεί η χρηματοοικονομική κερδοσκοπία και να εξευρεθούν επιπρόσθετα έσοδα.

- Η δέσμευση σε παγκόσμιο επίπεδο ότι η εκπαίδευση είναι ανθρώπινο δικαίωμα πρέπει να συνοδεύεται και από τη δέσμευση αντίστοιχα σε παγκόσμιο επίπεδο για τη χρηματοδότηση της εκπαίδευσης. Η ΕΔ θεωρεί ότι πρέπει να αξιολογηθούν πιο σωστά οι οικονομικές ανάγκες που υπάρχουν στην εκπαίδευση και γι' αυτό το λόγο πρέπει να προσδιοριστεί το ποσοστό του ΑΕΠ που πρέπει να διατεθεί στην εκπαίδευση στις χώρες όπου το ελάχιστο ποσοστό του 6% του ΑΕΠ δεν είναι αρκετό, χρησιμοποιώντας τη σωστή μεθοδολογία η οποία λαμβάνει υπόψη τους συγκεκριμένους εκπαιδευτικούς στόχους κάθε χώρας, την εξέλιξη της ηλικιακής πυραμίδας και άλλα δεδομένα, προκειμένου να διασφαλίσει την επιθυμητή ποιότητα στην εκπαίδευση.
- Σε εκείνες τις χώρες όπου το καθορισμένο ποσό διάθεσης τουλάχιστον του 6% του ΑΕΠ για την παιδεία δεν είναι εφικτό ή δεν παρέχονται επαρκείς πόροι για ποιοτική εκπαίδευση για όλους, η δημόσια δαπάνη πρέπει να συμπληρώνεται με χρηματοδότηση εξωτερική που η χρήση της προορίζεται για την εκπαίδευση. Τουλάχιστον 10% της παγκόσμιας επίσημης αναπτυξιακής βοήθειας πρέπει να προορίζεται για την ανάπτυξη της εκπαίδευσης.
- Ωστόσο, αυτό πρέπει να είναι μια προσωρινή λύση. Όταν μια χώρα ζητά κονδύλια από εξωτερικούς φορείς για να χρηματοδοτήσει την εθνική της εκπαίδευση, οι τοπικές εκπαιδευτικές ενώσεις πρέπει να απαιτούν η στρατηγική αυτή να είναι προσωρινή και ότι ταυτόχρονα η κυβέρνηση εντείνει τις προσπάθειες εξεύρεσης βιώσιμων εθνικών λύσεων.
- Συμπληρωματική χρηματοδότηση από διεθνείς ή διμερείς χορηγούς (συμπεριλαμβανομένων πολυμερών ή διμερών οργανισμών, τον ιδιωτικό τομέα συμπεριλαμβανομένων χορηγιών από εταιρείες, κοινωφελή ή φιλανθρωπικά ιδρύματα) πρέπει να σέβεται το δικαίωμα όλων των πολιτών αυτής της χώρας σε δωρεάν, ποιοτική εκπαίδευση, όπως και τις αρχές που διατυπώνονται στη *Διακήρυξη στο Παρίσι* το 2005 σχετικά με την *Αποτελεσματικότητα της Βοήθειας*, ιδιαίτερα σε ότι αφορά την ιδιοκτησία χωρών. Σε καμία περίπτωση δεν πρέπει τέτοιου είδους χρηματοδότηση να οδηγήσει σε ιδιωτικοποίηση και εμπορευματοποίηση της εκπαίδευσης, στην οποία η ΕΔ είναι εντελώς αντίθετη.
- Όλη η εκπαίδευση σε μία χώρα πρέπει να είναι ευθύνη του κράτους· δηλαδή, πρέπει να ρυθμίζεται και να χρηματοδοτείται από το κράτος. Οι κυβερνήσεις και οι δημόσιες αρχές σε συνεργασία με τις εκπαιδευτικές ενώσεις και άλλες κοινωνικές ομάδες πρέπει να επιβλέπουν την κατάρτιση και το εύρος του προϋπολογισμού σε σχέση με βασικούς δείκτες δικαιοσύνης προκειμένου να διασφαλίσουν ότι οι δαπάνες είναι προοδευτικές και οι οικονομικοί πόροι φτάνουν και στους πιο περιθωριοποιημένους. Οι κυβερνήσεις πρέπει να υποστηρίζουν τη διαφάνεια και το δημόσιο έλεγχο των προϋπολογισμών για

την παιδεία και να καθιστούν τους πολίτες ικανούς να παρακολουθούν τη ροή των δαπανών και να αναλύουν την κατάρτιση του προϋπολογισμού και των δαπανών για να μπορούν να εκτιμήσουν την δίκαιη κατανομή των οικονομικών πόρων.

- Η δημόσια χρηματοδότηση πρέπει να καταρτίζεται με τέτοιο τρόπο ώστε όλοι οι πολίτες να έχουν δίκαιη πρόσβαση σε ποιοτική εκπαίδευση, χωρίς την καταβολή διδάκτρων στους χώρους εκπαίδευσης. Δίκαιη πρόσβαση και συμπλήρωση ενός ολόκληρου κύκλου δωρεάν, ποιοτικής εκπαίδευσης από την προσχολική έως την τριτοβάθμια, ίσως να απαιτεί επιπρόσθετη, στοχευμένη δημόσια επιχορήγηση για τις πιο μειονεκτούσες ομάδες.
- Τα κράτη-χορηγοί πρέπει να τηρούν τη δέσμευσή τους που προκύπτει από τη *Συναίνεση Monterrey* και να χορηγούν το 0.7% του ΑΕΠ τους για επίσημη αναπτυξιακή βοήθεια. Η διεθνής κοινότητα πρέπει να διερευνήσει τη δυνατότητα ενίσχυσης της δημόσιας χρηματοδότησης για την εκπαίδευση από νέους μηχανισμούς μεταξύ των οποίων είναι ο φόρος για τις διασυνοριακές νομισματικές συναλλαγές (όπως ο φόρος Tobin), ή ένας φόρος στον πλούτο σε παγκόσμια κλίμακα.

ENABLING RESOLUTION 5: ΔΙΚΑΙΗ ΚΑΙ ΣΥΜΜΕΤΟΧΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Αιτιολογία

Το έγγραφο πολιτικής δηλώνει ξεκάθαρα ότι η εκπαίδευση δεν μπορεί να είναι ποιοτική εάν δεν είναι ταυτόχρονα και δίκαιη και συμμετοχική· συνεπώς, η δικαιοσύνη και η συμμετοχή είναι καίριας σημασίας στο δικαίωμα στην ποιοτική εκπαίδευση, σε όλα τα στάδια, από την προσχολική μέχρι την τριτοβάθμια. Η δικαιοσύνη και η συμμετοχή συνδέονται άμεσα μεταξύ τους· ιδιαίτερα στον τομέα της εκπαίδευσης, για να υπάρξει δικαιοσύνη προϋπόθεση είναι να αντισταθμίζεται κάποιος τις μορφές και τις πρακτικές αποκλεισμού όπως και να μπορεί να εντοπίζει τις πιο περιθωριοποιημένες ομάδες και άτομα.

Η προτεινόμενη προσθήκη στο Έγγραφο Πολιτικής της ΕΔ σκοπεύει να αναλύσει περαιτέρω και να επιτείνει το υπάρχον κείμενο στην παράγραφο III με τίτλο Προάγοντας την Ισότητα μέσω της Συμμετοχικής Εκπαίδευσης και να επισημάνει επιπρόσθετους, σοβαρούς προβληματισμούς.

Υπάρχουσα Πολιτική και Εντολή

Ψήφισμα της ΕΔ με θέμα Ισότητα των Φύλων (2011)

Ψήφισμα της ΕΔ με θέμα Εκπαίδευση και η Εξάλειψη της Βίας Εναντίον των Γυναικών (2011)

Ψήφισμα της ΕΔ με θέμα Σεβασμός στην Διαφορετικότητα (2011)

Ψήφισμα της ΕΔ με θέμα Φυλετική Διάσταση της Διεθνούς Μετανάστευσης (2007)

Ψήφισμα της ΕΔ με θέμα Φύλο και Δίκαιες Αποδοχές (2007)

Ψήφισμα της ΕΔ με θέμα Φύλο και AIDS (2004)

Ψήφισμα της ΕΔ με θέμα Λαθραία Διακίνηση των Γυναικών, των Κοριτσιών και των Αγοριών (2001)

Ψήφισμα της ΕΔ με θέμα Η Διάσταση του Φύλου στην Ανάπτυξη Συνεργασίας (2001)

Ψήφισμα της ΕΔ με θέμα Υποστήριξη στις Γυναίκες του Αφγανιστάν (1998)

Ψήφισμα της ΕΔ με θέμα Παγκόσμια Διαδήλωση για τις Γυναίκες το έτος 2000 (1998)

Ψήφισμα της ΕΔ με θέμα Η Γυναικεία Φύση του Επαγγέλματος του Εκπαιδευτικού (1998)

Ψήφισμα της ΕΔ με θέμα Το Κορίτσι – Παιδί (1998)

Ψήφισμα της ΕΔ με θέμα Βία ενάντια στις Γυναίκες και τα Κορίτσια (1995)

Προτεινόμενη από την Εκτελεστική Επιτροπή

Το 7^ο Παγκόσμιο Συνέδριο που διεξάγεται στην Οτάβα τον Ιούλιο του 2015 υιοθετεί την προσθήκη στα τμήματα/παραγράφους 20-28 πάνω στη δίκαιη και συμμετοχική εκπαίδευση, του Εγγράφου Εκπαιδευτικής Πολιτικής 'Χτίζοντας το Μέλλον με την Ποιοτική Εκπαίδευση', το οποίο εγκρίθηκε στο 6^ο Παγκόσμιο Συνέδριο της ΕΔ, το 2011.

- Εκατομμύρια παιδιά σε όλο τον κόσμο δεν έχουν πρόσβαση σε ποιοτική εκπαίδευση ή δεν μπορούν να ολοκληρώσουν με επιτυχία έναν πλήρη κύκλο σπουδών εξαιτίας της καταλυτικής επίδρασης της φτώχειας και της χαμηλής κοινωνικο-οικονομικής τους θέσης. Η κοινωνικο-οικονομική θέση είναι μια δομική πρόκληση στη μάθηση, την οποία οι κυβερνήσεις πρέπει να αντιμετωπίσουν κατά προτεραιότητα, εάν τα κράτη πρόκειται να εκπληρώσουν την υποχρέωση που έχουν να παρέχουν ποιοτική εκπαίδευση που είναι δίκαιη και συμμετοχική για όλους.
- Επιπρόσθετα, η συνύπαρξη χαμηλής κοινωνικο-οικονομικής θέσης μαζί με άλλες ανισότητες όπως ηλικία, αναπηρία, εθνικότητα ή ιθαγένεια, φύλο, ταυτότητα φύλου ή σεξουαλικός προσανατολισμός, γλώσσα, οικογενειακή κατάσταση, καθεστώς μετανάστευσης, πολιτικός ακτιβισμός, θρησκεία, συνδικαλιστική οργάνωση μεταξύ άλλων, σημαίνει ότι εκατομμύρια παιδιά αποκλείονται από την εκπαίδευση ή συνθλίβονται από τις διακρίσεις και την περιθωριοποίηση μέσα στους χώρους της εκπαίδευσης. Τα κράτη πρέπει να συνδράμουν οικονομικά αλλά και αλλιώς τη συλλογή ικανών στοιχείων που θα εστιάζουν στα θέματα που επηρεάζουν τις ομάδες οι οποίες αποκλείονται από την εκπαίδευση ή περιθωριοποιούνται μέσα σε αυτήν ως αποτέλεσμα της αλληλεπίδρασης πολλαπλών ανισοτήτων. Είναι σημαντικό να αντιληφθούν όλοι οι φορείς στο χώρο της εκπαίδευσης πως και γιατί οι ανισότητες πολλαπλασιάζονται και αλληλεπιδρούν μεταξύ τους με αποτέλεσμα να οδηγούν στον αποκλεισμό των ήδη ευάλωτων παιδιών από την ποιοτική εκπαίδευση.

ENABLING RESOLUTION 6: ΕΓΓΡΑΦΟ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΓΙΑ ΤΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΚΑΙ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

Προτάθηκε από την Εκτελεστική Επιτροπή

ΕΓΓΡΑΦΟ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΓΙΑ ΤΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΚΑΙ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

Το Έγγραφο Πολιτικής για τα Ανθρώπινα και Συνδικαλιστικά Δικαιώματα περιγράφει με ποιο τρόπο τα ανθρώπινα και συνδικαλιστικά δικαιώματα ενισχύουν το έργο των εκπαιδευτικών ενώσεων και αποτελούν εντολή για τις ενώσεις για να ενεργούν εκ μέρους των μελών τους. Το έγγραφο πολιτικής αντανακλά τις αξίες και τους στόχους που προάγει η ΕΔ μέσω του καταστατικού της, των πολιτικών της και των προγραμματικών δραστηριοτήτων της. Συμπληρώνει το Έγγραφο Εκπαιδευτικής Πολιτικής της ΕΔ που υιοθετήθηκε στο 6ο Παγκόσμιο Συνέδριο το 2011.

ΠΡΟΣΧΕΔΙΟ

Προοίμιο

- Η Εκπαιδευτική Διεθνής (ΕΔ) είναι η φωνή του κλάδου της εκπαίδευσης παγκόσμια που αντιπροσωπεύει εκπαιδευτικούς και εργαζόμενους σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης –από την προσχολική έως την τριτοβάθμια και την τεχνολογική εκπαίδευση. Ως η μεγαλύτερη στον κόσμο και η πιο αντιπροσωπευτική Παγκόσμια Συνδικαλιστική Ένωση με πάνω από 30 εκατομμύρια μέλη σε 171 χώρες, η ΕΔ ενώνει όλους τους εκπαιδευτικούς και τους λοιπούς εργαζόμενους στην εκπαίδευση, προάγει τα συμφέροντά τους και υπερασπίζεται τα ανθρώπινα και συνδικαλιστικά τους δικαιώματα.
- Η ΕΔ εδράζει στις αρχές των ανθρώπινων και συνδικαλιστικών δικαιωμάτων και δεσμεύεται από τις αρχές της δημοκρατίας, της ισότητας και της κοινωνικής δικαιοσύνης. Είναι ανεξάρτητη από κυβερνήσεις και διακυβερνητικούς οργανισμούς. Είναι αυτοδιοικούμενη, και δεν επηρεάζεται ούτε ελέγχεται από κανένα πολιτικό κόμμα ή ιδεολογική ή θρησκευτική ομάδα. Η ΕΔ προάγει και προστατεύει τα δικαιώματα όλων των εκπαιδευτικών και των εργαζόμενων στην εκπαίδευση και κάνει εκστρατεία για μια ποιοτική εκπαίδευση για όλους, η οποία χρηματοδοτείται και ρυθμίζεται από το κράτος.
- Η ΕΔ είναι θερμός υποστηρικτής των συνδικαλιστικών δικαιωμάτων σε παγκόσμια κλίμακα και βοηθά στη δημιουργία ισχυρών, ανεξάρτητων, δημοκρατικών, βιώσιμων, συμμετοχικών και αντιπροσωπευτικών ενώσεων για τους εκπαιδευτικούς, το ακαδημαϊκό προσωπικό, τους ερευνητές της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, τους διευθυντές των σχολείων, τους εκπαιδευόμενους εκπαιδευτικούς, τους βοηθούς των εκπαιδευτικών, το υποστηρικτικό προσωπικό εκπαίδευσης και των άλλων εργαζόμενων στην εκπαίδευση. Η ΕΔ καλλιεργεί την

αλληλεγγύη και την αμοιβαία συνεργασία στο εσωτερικό των ενώσεων όπως και μεταξύ των ενώσεων -μελών.

- Μετά την έγκριση του Εγγράφου Εκπαιδευτικής Πολιτικής το 2011 το οποίο παρουσιάζει ολόκληρη την πολιτική της ΕΔ για την εκπαίδευση, η ΕΔ αποφάσισε να φτιάξει ένα συμπληρωματικό έγγραφο για την Πολιτική των Δικαιωμάτων όπου θέτει το πλαίσιο για τα ανθρώπινα και συνδικαλιστικά δικαιώματα το οποίο κατευθύνει το έργο της ΕΔ και διαμορφώνει τις πολιτικές και τα προγράμματα που εφαρμόζει για να προάγει ατομικά και συλλογικά δικαιώματα.
- Αυτό το έγγραφο πολιτικής αντανακλά τις αξίες των ενώσεων-μελών της ΕΔ και τις απαιτήσεις του κινήματος της εκπαίδευσης συμπεριλαμβανομένου του πανανθρώπινου δικαιώματος σε δημόσια, ποιοτική εκπαίδευση και του σεβασμού των ανθρώπινων και συνδικαλιστικών δικαιωμάτων των εκπαιδευτικών, των εργαζόμενων στην εκπαίδευση, καθώς και των συλλογικών δικαιωμάτων των ενώσεων που τους αντιπροσωπεύουν.
- Το έγγραφο πολιτικής για τα δικαιώματα βασίζεται στο νόμο και στις αρχές και στις πρακτικές των ανθρώπινων και συνδικαλιστικών δικαιωμάτων, ιδιαίτερα σε αυτές που κατοχυρώνονται από διεθνείς και περιφερειακές συνθήκες όπως η Παγκόσμια Διακήρυξη των Ανθρώπινων Δικαιωμάτων και οι Συνθήκες του Διεθνούς Οργανισμού Εργασίας (ILO).
- Το Έγγραφο θέτει το κατάλληλο πλαίσιο για την πολιτική και τα προγράμματα με σκοπό τη δημιουργία των συνθηκών εκείνων που προάγουν την κοινωνική δικαιοσύνη, απαλείφουν τη φτώχεια και καταπολεμούν τις διακρίσεις λόγω εθνικότητας, φύλου, θρησκευτικών ή πολιτικών πεποιθήσεων, κοινωνικο-οικονομικής θέσης, γλώσσας, ηλικίας, ταυτότητας φύλου και σεξουαλικού προσανατολισμού, αναπηρίας ή μεταναστευτικού καθεστώτος, μεταξύ άλλων.
- Ο κατάλογος με τα δικαιώματα σε αυτό το έγγραφο δεν είναι εντελώς περιεκτικός, είτε αυτά ορίζονται ως ανθρώπινα ή συνδικαλιστικά δικαιώματα, ή ως δικαιώματα που προκύπτουν από τα ανθρώπινα ή συνδικαλιστικά δικαιώματα όπως οικονομικά, περιβαλλοντικά, κοινωνικά και/ή πολιτιστικά δικαιώματα.

Τα Ανθρώπινα Δικαιώματα σε έναν κόσμο παγκοσμιοποίησης

- Τα ανθρώπινα δικαιώματα είναι πανανθρώπινα και αναφαίρετα, αλληλοεξαρτώμενα και αδιαίρετα και σηματοδοτούν τόσο υποχρεώσεις όσο και δικαιώματα. Η ΕΔ επιβεβαιώνει ότι όλοι οι λαοί σε όλα τα κράτη πρέπει να ζουν με ειρήνη, χωρίς βία και εκμετάλλευση και να απολαμβάνουν ενός κλίματος σεβασμού προς τα ανθρώπινα δικαιώματα, τη δημοκρατία, την κοινωνική δικαιοσύνη και την ισότητα. Οι κανόνες και οι προδιαγραφές για τα ανθρώπινα δικαιώματα όπως και οι δεσμεύσεις που απορρέουν πρέπει συνεχώς να προτάσσονται και να προάγονται μέσω συλλογικής και ατομικής δράσης.

- Ορισμένες επιπτώσεις της παγκοσμιοποίησης είχαν σοβαρό και αρνητικό αντίκτυπο στην πραγμάτωση και προστασία των ανθρώπινων δικαιωμάτων. Ενώ διάφορες εθνικές, περιφερειακές και διεθνείς συνθήκες και πολιτικές παρήγαγαν κάποιες πτυχές της παγκοσμιοποίησης όπως η φιλελευθεροποίηση των αγορών και η ιδιωτικοποίηση, στις επιχειρήσεις αναγνωρίζονται δικαιώματα και εκτός της χώρας τους επιτρέποντας έτσι σε ξένους επενδυτές να αγνοούν τις αρχές των ανθρώπινων και συνδικαλιστικών δικαιωμάτων. Αντίθετα, τα κράτη σταθερά χάνουν ή εκχωρούν την εξουσία τους πάνω στις αγορές και την οικονομία.
- Το δικαίωμα να ιδρύεις και να συμμετέχεις σε συνδικαλιστικές ενώσεις (ελευθερία του συνεταιρίζεσθαι) και να διαπραγματεύεσαι συλλογικά είναι θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα που αναγνωρίζονται από την Παγκόσμια Διακήρυξη των Ανθρώπινων Δικαιωμάτων, τη Διακήρυξη του Διεθνούς Οργανισμού Εργασίας (ILO) πάνω στις θεμελιώδεις αρχές και στα δικαιώματα εργασίας και από αρκετές άλλες περιφερειακές Συνθήκες.
- Οι συνδικαλιστικές ενώσεις, συμπεριλαμβανομένων των εκπαιδευτικών, έχουν να παίξουν σημαντικό ρόλο στην προαγωγή και υπεράσπιση των ανθρώπινων δικαιωμάτων όλων των πολιτών. Πρέπει να συνεργαστούν σε όλα τα επίπεδα προκειμένου να προστατεύσουν και να διασφαλίσουν ότι τα ανθρώπινα δικαιώματα εφαρμόζονται για όλους, μεταξύ των οποίων και το δικαίωμα στη δωρεάν, ποιοτική, δημόσια εκπαίδευση καθώς και συνακόλουθα δικαιώματα μέσα στην εκπαίδευση.
- Μια προσέγγιση βασισμένη στα ανθρώπινα δικαιώματα συνάδει με το έργο της ΕΔ και των μελών της. Σύμφωνα με αυτή τη προσέγγιση, οι άνθρωποι δεν θεωρούνται απλά δικαιούχοι των ανθρώπινων δικαιωμάτων, αλλά ενεργείς και απόλυτοι κάτοχοι δικαιωμάτων. Οποιαδήποτε παραβίασή τους επιφέρει νόμιμη επανόρθωση και αποκατάσταση. Εκείνοι στους οποίους εκχωρούνται δικαιώματα έχουν αξίωση εναντίον εκείνων, όπως κυβερνήσεις ή άλλες μορφές εξουσίας που έχουν αρμοδιότητα να εκχωρούν δικαιώματα και να τα προστατεύουν. Μια προσέγγιση βασισμένη στα ανθρώπινα δικαιώματα έχει στόχο να διασφαλίσει ότι όλοι γνωρίζουν τα δικαιώματά τους. Η εκπαίδευση είναι παράγοντας κλειδί που μπορεί να διασφαλίσει την ευρεία γνώση και συνειδητοποίηση των ανθρώπινων και άλλων δικαιωμάτων.

Εκπαίδευση για τον κόσμο που θέλουμε

- Το δικαίωμα στην εκπαίδευση είναι ζωτικής σημασίας για την πραγμάτωση του συνόλου των ανθρώπινων δικαιωμάτων και για την επίτευξη της κοινωνικής δικαιοσύνης σε παγκόσμια κλίμακα. Η ποιοτική εκπαίδευση παρέχει στους ανθρώπους τις γνώσεις, τις ικανότητες και τις δεξιότητες που χρειάζονται για να αμφισβητούν, να αντιλαμβάνονται και να λύνουν προβλήματα που προκύπτουν σε τοπικό και διεθνές επίπεδο και να συνεισφέρουν ενεργά στη βιώσιμη και δημοκρατική ανάπτυξη των κοινωνιών. Μια δίκαιη και συμμετοχική ποιοτική εκπαίδευση είναι επίσης θεμελιώδης για την πραγμάτωση όλων των άλλων

επιπέδων ανάπτυξης του ατόμου, συμπεριλαμβανομένης της υγείας, της διατροφής και της περιβαλλοντικής βιωσιμότητας, μεταξύ άλλων. Η ποιοτική εκπαίδευση οδηγεί στην κατανόηση και συνειδητοποίηση των δικαιωμάτων και αναπτύσσει την ικανότητα διεκδίκησης της εφαρμογής τους και της προστασίας τους.

- Αντικείμενα διδασκαλίας όπως η ισότητα και ο σεβασμός στην ποικιλομορφία και τη διαφορετικότητα πρέπει να ενσωματωθούν στο σχολικό αναλυτικό πρόγραμμα για να αντιμετωπιστούν λανθάνουσες ή εμφανείς διακρίσεις και στερεότυπα. Άνδρες και γυναίκες εκπαιδευτικοί πρέπει να έχουν ικανή εισαγωγική εκπαίδευση και κατάρτιση και πρόσβαση σε συνεχή επαγγελματική επιμόρφωση που τους καθιστά ικανούς να εκτελούν τα καθήκοντά τους εναρμονισμένοι με τις αρχές της ισότητας, συμπεριλαμβανομένης της πρόληψης της βίας κυρίως εναντίον των κοριτσιών και των γυναικών.
- Τα εκπαιδευτικά ιδρύματα είναι χώροι που καλλιεργούν και χαρακτηρίζονται από μια κουλτούρα ειρήνης. Τα εκπαιδευτικά ιδρύματα είναι υπεύθυνα για την προαγωγή της ανάπτυξης ολόκληρου του ατόμου και για να καταστήσουν τον καθένα κοινωνικά ευαίσθητο και ενεργό και πολίτη του κόσμου. Η αγωγή/εκπαίδευση του πολίτη εδράζει σε μια προσέγγιση της εκπαίδευσης βασισμένη στα δικαιώματα και πρέπει να διέπει όλα τα γνωστικά αντικείμενα σε όλα τα μαθησιακά περιβάλλοντα. Βασίζεται στη συνειδητοποίηση του σκοπού της εκπαίδευσης που υπερβαίνει την απλή απόκτηση γνώσεων και γνωστικών δεξιοτήτων και μεταβάλλει τον τρόπο που οι άνθρωποι σκέφτονται και ενεργούν ατομικά και συλλογικά και συνυπάρχουν.
- Η εκπαίδευση είναι απαραίτητη προϋπόθεση για την πραγμάτωση του ανθρώπου, για την ειρήνη, για τη βιώσιμη ανάπτυξη, την οικονομική ανάπτυξη, την αξιοπρεπή εργασία, την ισότητα και την απόκτηση παγκόσμιας συνείδησης. Συμβάλει στην ενδυνάμωση της δημοκρατίας και της κοινωνικής συνοχής και της καλλιέργειας του σεβασμού προς τη γλωσσική και πολιτιστική ποικιλομορφία. Η εκπαίδευση είναι ζωτικής σημασίας για την ενότητα των εθνών φέρνοντας τους ανθρώπους πιο κοντά μέσω της κατανόησης, της αλληλεγγύης και της συνεργασίας. Η εμμονή στις ένοπλες διαμάχες, στον εξτρεμισμό, στον αυταρχισμό, στον σεκταρισμό και στην τρομοκρατία απαιτούν τη συνεχή προσπάθεια της οργανωμένης κοινωνίας, στην οποία οι συνδικαλιστικές ενώσεις έχουν σημαντική παρουσία, προκειμένου να προάγουν ένα κλίμα ειρήνης, σεβασμού, ανοχής και μη βίας που είναι ουσιαστικό για τα ανθρώπινα δικαιώματα.
- Τα εκπαιδευτικά ιδρύματα πρέπει να αναγνωρίζονται παντού από τα αντιμαχόμενα μέρη ως ασφαλή καταφύγια στα οποία όλοι οι μαθητές έχουν ίσες ευκαιρίες για να αναπτύξουν τις δυνατότητές τους με σιγουριά και ασφάλεια χωρίς καμία μορφή βίας. Όλα τα παιδιά και οι ενήλικες έχουν δικαίωμα στην εκπαίδευση σε ένα ασφαλές, ειρηνικό μαθησιακό και διδακτικό περιβάλλον. Η εθνική νομοθεσία πρέπει να προστατεύει τους μαθητές, τους εκπαιδευτικούς, τους ακαδημαϊκούς, το

υποστηρικτικό προσωπικό εκπαίδευσης από βίαιες πολιτικές ή στρατιωτικές επιθέσεις μέσα σε εκπαιδευτικούς χώρους, όπως επίσης και στο δρόμο προς και από τους χώρους μάθησης ή εργασίας.

Ο ρόλος των εκπαιδευτικών ενώσεων

- Το κίνημα των συνδικαλιστικών ενώσεων συνεισφέρει στην προώθηση της κοινωνικής δικαιοσύνης σε παγκόσμια κλίμακα και η συλλογική εργατική δράση έχει συμβάλει στο παρελθόν και θα οδηγήσει μελλοντικά στη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης και εργασίας των εργαζόμενων και των οικογενειών τους. Η κοινωνική δικαιοσύνη συνεπάγεται ότι όλες οι γυναίκες και όλοι οι άντρες έχουν ευκαιρίες εύρεσης μιας ικανοποιητικής και παραγωγικής εργασίας κάτω από συνθήκες ισότητας, σιγουριάς και αξιοπρέπειας.
- Οι συνδικαλιστικές ενώσεις εργάζονται για να προάγουν τα δικαιώματα των εκπαιδευτικών και του υποστηρικτικού προσωπικού εκπαίδευσης ενώ ταυτόχρονα συμβάλουν στην εξασφάλιση των δικαιώματος των παιδιών στην ποιοτική εκπαίδευση.
- Οι εκπαιδευτικές ενώσεις σε όλο τον κόσμο μάχονται για βελτιωμένες ευκαιρίες απασχόλησης, αξιοπρεπείς συνθήκες εργασίας, μισθούς και συντάξεις, κοινωνική προστασία και άλλα βασικά κοινωνικά δικαιώματα για τους εκπαιδευτικούς και τους εργαζόμενους στην εκπαίδευση καθώς και για μια πιο δίκαιη κατανομή του πλούτου. Η ιδιωτικοποίηση και η εμπορευματοποίηση των δημόσιων υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένης της εκπαίδευσης, μπορεί να οδηγήσει στη διάβρωση της δημοκρατικής λήψης αποφάσεων και της δημόσιας λογοδοσίας σε ότι αφορά τη διοίκηση της εκπαίδευσης, μεταξύ άλλων αρνητικών επιπτώσεων. Επιπλέον, μονομερείς χωρίς διαπραγμάτευση αλλαγές στις εργασιακές σχέσεις οδηγούν σε επισφαλείς εργασιακές συνθήκες και στην υπονόμευση των συνδικαλιστικών δικαιωμάτων των εκπαιδευτικών και των άλλων εργαζόμενων στην εκπαίδευση. Σε πολλούς εργαζόμενους στην εκπαίδευση δεν εφαρμόζεται η κοινωνική δικαιοσύνη λόγω της αυξανόμενης ανασφάλειας σε ότι αφορά τη μόνιμη απασχόληση, είτε λόγω των χαμηλών και μη καταβαλλόμενων σε κανονικά διαστήματα αποδοχών, η λόγω των πενιχρών επιδομάτων και ανεπαρκών ή ανύπαρκτων πολιτικών κοινωνικής προστασίας.
- Το δικαίωμα να σχηματίζεις και να συμμετέχεις σε συνδικαλιστικές ενώσεις (ελευθερία του συνεταιρίζεσθαι), και να διαπραγματεύεσαι συλλογικά είναι κατοχυρωμένα από τις Συνθήκες 87 και 98 του Διεθνούς Οργανισμού Εργασίας (ILO). Η κινητοποίηση μέσα στις συνδικαλιστικές ενώσεις δίνει τη δυνατότητα στους εργαζόμενους να κρατούν κοινή στάση με σκοπό να προάγουν και να υπερασπίζονται τα δικαιώματά τους. Αυτή η αλληλεγγύη είναι για τους εργαζόμενους ο πιο αποτελεσματικός και νόμιμος τρόπος για να προάγουν το κοινό συμφέρον τους και να επιτύχουν δίκαιους όρους εργασίας.

- Οι εκπαιδευτικές ενώσεις αντιπροσωπεύουν τους εργαζόμενους στην εκπαίδευση στα πλαίσια του κοινωνικού διαλόγου με τις αρχές της εκπαίδευσης (κρατικές ή ιδιωτικές). Οι εκπαιδευτικές ενώσεις θέτουν σαν στόχο την επίτευξη πολλών διεκδικήσεων μέσω του εποικοδομητικού κοινωνικού διαλόγου: την πραγμάτωση του ανθρώπινου δικαιώματος στην εκπαίδευση προβάλλοντας την απαίτηση για δωρεάν, ποιοτική εκπαίδευση για όλους · τη συμμετοχή των εκπαιδευτικών και του υποστηρικτικού προσωπικού εκπαίδευσης στις διαδικασίες εκπαιδευτικών μεταρρυθμίσεων· την προαγωγή και υπεράσπιση θεμελιωδών, δημοκρατικών δικαιωμάτων, επαγγελματικών συμφερόντων και εργασιακών συνθηκών των εργαζόμενων στην εκπαίδευση· την πραγμάτωση των συνδικαλιστικών δικαιωμάτων της ελευθερίας του συνεταιρίζεσθαι και της συλλογικής διαπραγμάτευσης απαιτώντας την εφαρμογή των βασικών προδιαγραφών εργασίας του Παγκόσμιου Οργανισμού Εργασίας (ILO). Οι εργοδότες πρέπει να σέβονται τις συλλογικές συμφωνίες.
- Οι εκπαιδευτικές ενώσεις έχουν το δικαίωμα να διαμορφώνουν καταστατικό χάρτη και κανόνες, να εκλέγουν τους αντιπροσώπους τους δημοκρατικά, να οργανώνουν τη διοίκησή τους και τις δραστηριότητές τους και να διατυπώνουν τα προγράμματά τους χωρίς καμία εξωτερική παρέμβαση. Οι εκπαιδευτικές ενώσεις έχουν το δικαίωμα να γίνονται μέλη ομοσπονδιών και συνομοσπονδιών και να δημιουργούν δεσμούς (γίνονται θυγατρικές) με διεθνείς οργανισμούς εργαζόμενων. Οι συνδικαλιστικές ενώσεις πρέπει να λειτουργούν με δημοκρατικό τρόπο και η ιδιότητα μέλους όπως και η πρόσβαση σε θέσεις ευθύνης μέσα σε αυτές πρέπει να είναι ελεύθερη για όλους χωρίς διακρίσεις.
- Διαρκής προσπάθεια απαιτείται για να προάγεται η αλληλεγγύη και η συνεργασία μεταξύ των εκπαιδευτικών ενώσεων σε επίπεδο εθνικό, περιφερειακό και διεθνές. Η κατάτμηση του συνδικαλιστικού κινήματος, είτε συμβαίνει λόγω εσωτερικής διαμάχης ή παρέμβασης, αποδυναμώνει την αποτελεσματική έκφραση συλλογικών συμφερόντων. Δίνει επίσης την ευκαιρία σε εργοδότες, κυβερνήσεις και σε άλλες αρχές, να εκμεταλλεύονται τις διαφορές μεταξύ των εκπαιδευτικών ενώσεων ώστε να αποφεύγουν να αντιμετωπίζουν τις ανάγκες των εκπαιδευτικών και των άλλων εργαζόμενων στην εκπαίδευση και να εφαρμόζουν, χωρίς συντεταγμένη αντίθεση, πολιτικές εχθρικές προς τα συμφέροντα αυτών που εργάζονται στην εκπαίδευση και κατά της ποιοτικής εκπαίδευσης.
- Οι εκπαιδευτικές ενώσεις έχουν εποικοδομητικές συνομιλίες με άλλες συνδικαλιστικές ενώσεις σε άλλους τομείς, με αντιπρόσωπους κοινωνικών φορέων , συμπεριλαμβανομένων των μη κυβερνητικών οργανισμών (ΜΚΟ) σε εθνικό και διεθνές επίπεδο. Οι εκπαιδευτικές ενώσεις είναι επίσης προσηλωμένες στην ανάπτυξη διεθνούς συνεργασίας μεταξύ των συνδικαλιστικών ενώσεων. Η αυξημένη συμμετοχή του συλλόγου γονέων και μαθητών στον χώρο της εκπαίδευσης ευνοεί συνθήκες δημιουργίας συνασπισμού για την διεκδίκηση κοινών συμφερόντων.

Τα Δικαιώματα των Εργαζόμενων στην Εκπαίδευση

- Όλοι οι εργαζόμενοι στο χώρο της εκπαίδευσης έχουν το δικαίωμα να σχηματίζουν και να συμμετέχουν σε συνδικαλιστικές ενώσεις. Πολλοί εκπαιδευτικοί και άλλοι εργαζόμενοι στην εκπαίδευση διαβιών και εργάζονται κάτω από επισφαλείς, ανεπαρκείς και ανασφαλείς συνθήκες και αυτό τους εμποδίζει να συμμετέχουν ενεργά σε συνδικαλιστικές δραστηριότητες. Παρά τις διεθνείς Συνθήκες Εργασίας, εκπαιδευτικοί και διευθυντές σχολείων σε ορισμένες χώρες δεν έχουν το δικαίωμα να γίνονται μέλη συνδικαλιστικών ενώσεων και/ή αντιμετωπίζουν παρενοχλήσεις, αυθαίρετη κράτηση, άδικες εργασιακές συνθήκες, απολύσεις και μερικές φορές ακόμη και θάνατο εξαιτίας της συνδικαλιστικής τους δράσης. Ορισμένες κυβερνήσεις δημιουργούν πολιτικά, δομικά και νομικά εμπόδια στο συνδικαλισμό. Το δικαίωμα να ιδρύουν και να γίνονται μέλη σε συνδικαλιστικές ενώσεις της επιλογής τους χωρίς προηγούμενη έγκριση κανενός είναι ουσιαστικό δικαίωμα κάθε εργαζόμενου στην εκπαίδευση. Οι εκπαιδευτικοί πρέπει να έχουν ουσιαστική προστασία εναντίον πράξεων αντι-συνδικαλιστικού χαρακτήρα στο χώρο της εργασίας τους. Είναι σημαντικό να υπάρχει ένα κλίμα χωρίς πιέσεις, βία ή απειλές από οποιουδήποτε εξωτερικούς παράγοντες για τη σωστή άσκηση της ελευθερίας του συνεταιρίζεσθαι.
- Όλοι οι εργαζόμενοι στην εκπαίδευση έχουν το δικαίωμα να διαπραγματεύονται συλλογικά τους όρους και τις συνθήκες εργασίας τους μέσω του θεσμοθετημένου συστήματος συλλογικής διαπραγμάτευσης, στο οποίο η εκπαιδευτική ένωση αντιπροσωπεύει τα συμφέροντα των εργαζόμενων. Εξατομικευμένες αποδοχές οι οποίες έχουν ορισθεί μονομερώς από τον εργοδότη χωρίς τέτοιου είδους διαπραγματεύσεις πρέπει να απαγορεύονται. Οι αντιπρόσωποι των εκπαιδευτικών πρέπει να συμμετέχουν σε οποιαδήποτε λήψη απόφασης η οποία επηρεάζει την ένωση, το περιεχόμενο της εκπαίδευσης και τα συμφέροντα του κλάδου.
- Όλοι οι εργαζόμενοι στην εκπαίδευση έχουν το δικαίωμα να ενημερώνονται αναφορικά με τα δικαιώματά τους και έχουν το δικαίωμα να αντιπροσωπεύονται πλήρως μέσω του σωματίου ή της ένωσης σε κάθε βήμα οποιασδήποτε πειθαρχικής, αξιολογικής διαδικασίας ή αναφοράς που αφορά την απόδοσή τους.
- Για τη διασφάλιση του δικαιώματος της διδασκαλίας απαιτείται ένα περιβάλλον δημοκρατίας, ελεύθερη πρόσβαση στη γνώση, επαρκής μόρφωση και κατάρτιση των επαγγελματιών του χώρου, αξιοπρεπείς εργασιακές συνθήκες και συνθήκες διαβίωσης και αναγνώριση και στήριξη του κύρους του επαγγέλματος του εκπαιδευτικού.
- Όλοι οι εργαζόμενοι στην εκπαίδευση έχουν το δικαίωμα της ελευθερίας της έκφρασης. Η ΕΔ αποδέχεται την σύσταση του Παγκόσμιου Οργανισμού Εργασίας (ILO)/UNESCO του 1996 η οποία δηλώνει: Η συμμετοχή των εκπαιδευτικών στην κοινωνική και δημόσια ζωή πρέπει να ενθαρρύνεται προς το συμφέρον της προσωπικής επιμόρφωσης του εκπαιδευτικού, των υπηρεσιών του στην εκπαίδευση και της κοινωνίας γενικότερα. Οι εκπαιδευτικοί πρέπει να είναι

ελεύθεροι να ασκούν όλα τα δικαιώματα που ασκούν γενικότερα οι πολίτες και πρέπει να έχουν το δικαίωμα υποψηφιότητας για δημόσια αξιώματα.

- Όλοι οι εργαζόμενοι στην εκπαίδευση έχουν το δικαίωμα της ίσης μεταχείρισης και της μη επιβολής διακρίσεων. Όλοι οι εργαζόμενοι στην εκπαίδευση πρέπει να τυχαίνουν της ίδιας κατάρτισης και επαγγελματικής επιμόρφωσης, να επωφελούνται από δίκαιες εργασιακές συνθήκες και να έχουν τις ίδιες απολαβές για εργασία ίσης αξίας ανεξάρτητα από φύλο, εθνικότητα, φυλή, αναπηρία, πολιτικές ή θρησκευτικές πεποιθήσεις, οικονομικές και κοινωνικές διαφορές.
- Όλοι οι εργαζόμενοι στην εκπαίδευση έχουν το δικαίωμα σε μόνιμη και σίγουρη εργασία. Η αυξημένη χρήση συμβάσεων ορισμένου χρόνου, αναπληρωτή ή μερικής απασχόλησης χωρίς ασφαλιστικά δικαιώματα ή μονιμότητα είναι μια αρνητική τάση η οποία πρέπει να σταματήσει. Αυτή η προσωρινότητα πλήττει δυσανάλογα σε μεγάλο ποσοστό τις γυναίκες, τις μειονότητες και τους νέους. Η ΕΔ επίσης καταδικάζει την αυξημένη απασχόληση με βραχυπρόθεσμα συμβόλαια εκπαιδευτικών μη προσοντούχων και μη καταρτισμένων που στερούνται κοινωνικής κάλυψης, που δεν έχουν προοπτικές για καριέρα και που πληρώνονται πολύ λιγότερο από τους μόνιμους, καταρτισμένους εκπαιδευτικούς.
- Όλοι οι εργαζόμενοι στην εκπαίδευση έχουν δικαίωμα στην κοινωνική ασφάλιση και πρόνοια ανεξάρτητα από το είδος του σχολείου που εργάζονται. Αυτή η ασφάλιση πρέπει να περιλαμβάνει ιατρική περίθαλψη, αναρρωτική άδεια, επίδομα ανεργίας, επίδομα γήρατος, επίδομα για τραυματισμό κατά την εργασία, οικογενειακό επίδομα, επίδομα μητρότητας, αναπηρίας και σύνταξη επιζώντος. Η ασφάλιση αυτή πρέπει να επεκτείνεται και σε αυτούς που διανύουν δοκιμαστική περίοδο ή κατάρτιση καθώς και σε αυτούς που απασχολούνται προσωρινά σε αυτό το χώρο.
- Οι εργαζόμενοι στην εκπαίδευση πρέπει σε όλες τις βαθμίδες να είναι κατάλληλα εκπαιδευμένοι και καταρτισμένοι. Όλοι οι εργαζόμενοι στην εκπαίδευση έχουν δικαίωμα συνεχούς επαγγελματικής επιμόρφωσης και κατάρτισης. Ικανές, υποστηρικτικές δομές, όπως συμβουλευτική με τη βοήθεια ενός μέντορα και εισαγωγικά προγράμματα, πρέπει να είναι διαθέσιμες για τους καινούργιους και τους εκπαιδευόμενους στο χώρο. Οι εργαζόμενοι στην εκπαίδευση έχουν το δικαίωμα να έχουν μια προβλέψιμη σταδιοδρομία, ευκαιρίες ανέλιξης και ευκαιρίες επαγγελματικής επιμόρφωσης.
- Όλοι οι εργαζόμενοι στην εκπαίδευση έχουν το δικαίωμα να αναλαμβάνουν εργασιακή δράση, συμπεριλαμβανομένης και της απεργιακής. Μέσω της εργασιακής δράσης, οι εργαζόμενοι ισχυροποιούν τη διαπραγματευτική τους δύναμη στις εργασιακές σχέσεις. Το δικαίωμα στην απεργία αναγνωρίζεται από διεθνείς και περιφερειακές Συνθήκες και από δικαστικές αποφάσεις.
- Όλοι οι εργαζόμενοι στην εκπαίδευση έχουν δικαίωμα να εργάζονται σε ένα ασφαλές και υγιεινό εργασιακό περιβάλλον. Αυτό, μεταξύ άλλων, περιλαμβάνει

έναν λογικό αριθμό μαθητών ανά τάξη, και δομές ασφάλειας και υγείας για να αντιμετωπιστεί το άγχος που σχετίζεται με την εργασία, όπως επίσης και η βία και η παρενόχληση στην εργασία, συμπεριλαμβανομένης και της σεξουαλικής παρενόχλησης.

- Όλοι οι εργαζόμενοι στην εκπαίδευση έχουν το δικαίωμα της επαγγελματικής αυτονομίας και ακαδημαϊκής ελευθερίας. Οι εκπαιδευτικοί πρέπει να διαδραματίζουν κάποιο ρόλο στην επιλογή και επιμέλεια του διδακτικού υλικού, στην επιλογή των βιβλίων και στην εφαρμογή των διδακτικών μεθόδων.
- Η ακαδημαϊκή ελευθερία στη διδασκαλία και στην έρευνα είναι στενά συνδεδεμένη με την επαγγελματική μονιμότητα ή κάτι αντίστοιχο. Πολιτικές και πόροι είναι απαραίτητοι προκειμένου να γίνουν πραγματικότητα η ακαδημαϊκή ελευθερία, η επαγγελματική αυτονομία και η πνευματική ιδιοκτησία.
- Όλοι οι εργαζόμενοι στην εκπαίδευση έχουν το δικαίωμα να έχουν μια ηγεσία με επαγγελματισμό, δίκαιη, αξιοκρατική και συμμετοχική. Πρέπει επίσης να έχουν το δικαίωμα να εκφράζουν τις ανησυχίες και τα παράπονά τους στην ηγεσία των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων χωρίς φόβο για επικείμενες αρνητικές συνέπειες στο καθεστώς ή στις συνθήκες εργασίας τους.

Δικαιώματα των Παιδιών¹ και των Μαθητών

- Όλοι οι άνθρωποι έχουν δικαίωμα σε δωρεάν, δίκαιη, συμμετοχική και ποιοτική εκπαίδευση διάρκειας 12 χρόνων, από τα οποία τα 9 πρέπει να είναι υποχρεωτικά. Οι κυβερνήσεις έχουν ευθύνη, η οποία προκύπτει από τη Συνθήκη για τα Δικαιώματα του Παιδιού, να παρέχουν το ίδιο δικαίωμα εκπαίδευσης σε όλα τα παιδιά, στη βάση των ίσων ευκαιριών. Ιδιαίτερη φροντίδα πρέπει να δίνεται στα ευάλωτα παιδιά, μεταξύ των οποίων είναι τα παιδιά μεταναστών, εκείνα των εκτοπισμένων ομάδων, των ορφανών, αυτών που ζητούν άσυλο και των παιδιών των προσφύγων.
- Οι πολιτικές ιδιωτικοποίησης μερικές φορές καταλήγουν στο να υπονομεύουν το δικαίωμα σε δωρεάν, ποιοτική εκπαίδευση· δημιουργώντας, οξύνοντας, και περιχαράκωνοντας τις ανισότητες στην πρόσβαση και συμμετοχή στην εκπαίδευση· μεταβάλλοντας τις εργασιακές συνθήκες των εκπαιδευτικών και τις εργασιακές σχέσεις· υπονομεύοντας τα δικαιώματα των εκπαιδευτικών· και διαβρώνοντας τη δημοκρατική λήψη αποφάσεων και τη δημόσια λογοδοσία σε ότι αφορά τη διακυβέρνηση της εκπαίδευσης.

¹ Για τους σκοπούς αυτού του εγγράφου πολιτικής, ο όρος 'παιδί' αναφέρεται σε κάθε άτομο κάτω από την ηλικία των 18, εκτός εάν η εθνική νομοθεσία ορίζει ότι η ενηλικίωση πραγματοποιείται πριν από τα 18. Ο όρος 'μαθητής' χρησιμοποιείται για να περιγράψει οποιαδήποτε κατηγορία μαθητή συμπεριλαμβανομένης της τριτοβάθμιας και της δια βίου μάθησης.

- Ο φυσικός χώρος ενός μαθησιακού περιβάλλοντος έχει άμεσο αντίκτυπο στην ποιότητα της εκπαίδευσης και στην καλή σωματική και ψυχική υγεία των μαθητών και του προσωπικού. Ο φυσικός χώρος και εξοπλισμός πρέπει να ανταποκρίνονται στα εκπαιδευτικά προγράμματα και στις πολιτικές, συμπεριλαμβανομένου του διδακτικού υλικού. Όλα τα εκπαιδευτικά ιδρύματα πρέπει να έχουν πρόσβαση σε καθαρό πόσιμο νερό και κατάλληλες υποδομές υγιεινής, μεταξύ των οποίων είναι οι χωριστές τουαλέτες για αγόρια και κορίτσια, επαρκής φωτισμός, εξαερισμός, θέρμανση καθώς και εγκατάσταση αποχέτευσης. Τα κτήρια και οι εγκαταστάσεις πρέπει επίσης να προσφέρουν ένα ασφαλές περιβάλλον μέσα στο οποίο οι μαθητές αισθάνονται ασφαλείς και προστατευμένοι από σωματικές βλάβες.
- Η σωματική τιμωρία είναι σκληρή και εξευτελιστική μεταχείριση που αντιβαίνει στη διεθνή νομοθεσία για τα ανθρώπινα δικαιώματα και αντιβαίνει επίσης στην αρχή για ένα ασφαλές μαθησιακό περιβάλλον. Η σωματική τιμωρία δεν πρέπει να γίνεται αποδεκτή ως μέσο διδακτικό ή πειθαρχικό σε καμία εκπαιδευτική μονάδα.
- Όλοι οι μαθητές και τα παιδιά έχουν δικαίωμα σε μια συμμετοχική, μαθησιακή διαδικασία χωρίς διακρίσεις που οφείλονται στο φύλο, στη σεξουαλική και ψυχολογική κακοποίηση, στην παρενόχληση, στον κυβερνοεκφοβισμό και σε άλλες μορφές βίας. Όλοι οι εργαζόμενοι στην εκπαίδευση πρέπει να έχουν επιμορφωθεί στη φιλειρηνική λύση των συγκρούσεων για να προστατεύουν και να προάγουν το συμφέρον και την καλή υγεία των μαθητών, ενώ παράλληλα η σχολική ηγεσία πρέπει να προβαίνει σε συντονισμένη πρόληψη της βίας και στρατηγικές κατά του εκφοβισμού.
- Όλα τα παιδιά πρέπει να απολαμβάνουν τα οφέλη της ενεργούς μάθησης και παιδαγωγικής με κέντρο το μαθητή που προάγουν την ουσιαστική μάθηση, τη λύση προβλημάτων και την κριτική σκέψη.
- Οι εκπαιδευτικές ενώσεις συνηγορούν υπέρ της ύπαρξης συγκεκριμένων μέτρων υποστήριξης όσων εργάζονται με μαθητές με ειδικές ανάγκες. Σε πολλές χώρες, οι ενώσεις προβάλλουν και προάγουν τις εκπαιδευτικές μεθόδους που υποστηρίζουν τα παιδιά και τους νέους με ειδικές ανάγκες και προβλήματα συμπεριφοράς.
- Το δικαίωμα του να διδάσκεται κάποιος στη μητρική του γλώσσα αναγνωρίζεται σε διεθνείς έγγραφα όπως η Διακήρυξη των Ηνωμένων Εθνών για τα δικαιώματα των Αυτόχθονων Λαών (2007). Αυτό συνεπάγεται ότι ο εκπαιδευτικός σχεδιασμός πρέπει να περιλαμβάνει την εκπαίδευση ενός επαρκούς αριθμού απόλυτα ικανών και προσοντούχων εκπαιδευτικών που θα μπορούν να διδάσκουν στην μητρική γλώσσα των μαθητών, όπως ορίζει η Σύσταση της UNESCO που αναφέρεται στο κύρος των εκπαιδευτικών. Τα παιδιά πρέπει επίσης να διδάσκονται άλλες γλώσσες εκτός της μητρικής- μια άλλη τοπική ή εθνική γλώσσα ή/και μια ξένη γλώσσα- για να αποκτούν γνώσεις, δεξιότητες και προσόντα.
- Όλα τα παιδιά και οι μαθητές έχουν το δικαίωμα της άμεσης αντιπροσώπευσης στις διοικητικές διαδικασίες των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων ανάλογα με την ηλικία

και τις ικανότητές τους. Όλοι οι μαθητές έχουν το δικαίωμα να οργανώνονται ελεύθερα σε όργανα και θεσμούς που έχουν νομική αναγνώριση. Οι μαθητές δεν πρέπει να υφίστανται ακαδημαϊκές ή νομικές συνέπειες λόγω της ανάμιξής τους σε τέτοια όργανα. Όλα τα παιδιά και οι μαθητές έχουν το δικαίωμα να ενημερώνονται για όλα τα εκπαιδευτικά θέματα με διαφάνεια.

- Ιδιαίτερη προσοχή πρέπει να δοθεί στο σεβασμό των δικαιωμάτων του παιδιού όπως κατοχυρώνονται από τη Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού, τις διατάξεις της και από άλλα διεθνή, δεσμευτικά έγγραφα, τα οποία αναφέρονται στα παιδιά εν μέσω ένοπλων συγκρούσεων και στην πώληση της παιδικής εργασίας, της παιδικής πορνείας και της παιδικής πορνογραφίας. Η Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού δηλώνει ότι όλα τα παιδιά πρέπει να προστατεύονται από τη βαναυσότητα, την εκμετάλλευση και την παραμέληση· και η Συνθήκη 138 του Διεθνούς Οργανισμού Εργασίας αναφέρει ότι η παιδική εργασία πρέπει να καταργηθεί και το ελάχιστο αποδεκτό όριο ηλικίας για εργασία δεν πρέπει να παραβιάζει τη σχολική φοίτηση. Οι εκπαιδευτικές ενώσεις συνεισφέρουν στο σεβασμό και στην προάσπιση των θεμελιωδών δικαιωμάτων των παιδιών με το να υπερασπίζονται το δικαίωμα όλων στην εκπαίδευση.
-

